وَلَوْ اَنَّنَا نَزَّلْنَآ اِلَيْهِمُ الْمَلٰٓئِكَةَ وَكَلَّمَهُمُ الْمَوْتٰى
وَحَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَّا كَانُوْا لِيُؤْمِنُوْٓا
اِلَّآ اَنْ يَّشَآءَ اللّٰهُ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَهُمْ يَجْهَلُوْنَ ﴿١١١﴾
وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَيٰطِيْنَ الْاِنْسِ
وَالْجِنِّ يُوْحِيْ بَعْضُهُمْ اِلٰى بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ
غُرُوْرًا ؕ وَلَوْ شَآءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوْهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُوْنَ ﴿١١٢﴾
وَلِتَصْغٰٓى اِلَيْهِ اَفْئِدَةُ الَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ
وَلِيَرْضَوْهُ وَلِيَقْتَرِفُوْا مَا هُمْ مُّقْتَرِفُوْنَ ﴿١١٣﴾ اَفَغَيْرَ
اللّٰهِ اَبْتَغِيْ حَكَمًا وَّهُوَ الَّذِيْٓ اَنْزَلَ اِلَيْكُمُ
الْكِتٰبَ مُفَصَّلًا ؕ وَالَّذِيْنَ اٰتَيْنٰهُمُ الْكِتٰبَ
يَعْلَمُوْنَ اَنَّهٗ مُنَزَّلٌ مِّنْ رَّبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُوْنَنَّ
مِنَ الْمُمْتَرِيْنَ ﴿١١٤﴾ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا
وَّعَدْلًا ؕ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمٰتِهٖ ۚ وَهُوَ السَّمِيْعُ

વ લવ્ અન્નના નઝ્-ઝલ્ના ઇલય્હિમુલ
ઔર અગર હમ ઉનકી તરફ
મલાઇ-કતા વ કલ્લ-મહુમુલ મવ્તા
ફરિશ્તે ઉતારતે ઔર ઉનસે મુરદે બાતેં કરતે
વ હ઼શરના અ઼લય્હિમ કુલ્લા શય્ઇન
ઔર હમ હર ચીઝ ઉનકે સામને ઉઠા લાતે
કુબુલમ મા કાનૂ લિ-યુઅ-મિનૂ ઇલ્લા અંય્
જબ ભી વો ઈમાન લાનેવાલે ન થે મગર યે કે
યશાઅલ્લાહુ વ લાકિન્ના અક-સ઼-રહુમ
ખુદા ચાહતા હવ લેકિન ઉનમેં બહુત
યજહલૂન ○ વ કઝ઼ાલિકા જઅ઼લ્ના
નરે જાહિલ હૈં. ઔર ઈસી તરહ હમને
લિ-કુલ્લિ નબિય્યિન અ઼દુવ્વન શયાત઼ીનલ ઇન્સિ વલ જિન્નિ યૂહ઼ી
હર નબી કે દુશ્મન કિએ હૈં આદમિયોં ઔર જિન્નોં મેંકે શૈતાન
બઅ઼-દુહુમ ઇલા બઅ઼-દ઼િન ઝુખ્રુફલ ક઼વ્લિ ગુરૂરા ⌐ વ લવ્ શાઆ રબ્બુકા
કે ઉનમેં એક દૂસરે પર ખુફિયા ડાલતા હૈ બનાવટ કી બાત ધોંકે કો, ઔર તુમ્હારા રબ ચાહતા
મા ફ-અ઼લૂહુ ફ-ઝ઼રહુમ વમા યફ-તરૂન ○ વ લિ-તસ્ગ઼ા ઇલય્હિ
તો વો ઐસા ન કરતે તો ઉન્હેં ઉનકી બનાવટોં પર છોળ દો. ઔર ઈસલિએ કે ઉસકી તરફ
અફઇ-દતુલ લઝ઼ીના લા યુઅ-મિનૂના બિલ આખિ઼-રતિ વ લિ-યર્દ઼વહુ
ઉનકે દિલ ઝુકેં જિન્હેં આખિરત પર ઈમાન નહીં ઔર ઉસે પસન્દ કરેં
વ લિ-યક઼્તરિફૂ મા હુમ મુક઼-તરિફૂન ○ અ-ફ-ગ઼ય્રલ્લાહિ અબ્તગ઼ી
ઔર ગુનાહ કમાએં જો ઉન્હેં કમાના હૈ. તો કયા અલ્લાહકે સિવા મૈં કિસી
હ઼-કમંવ્ વહુવલ લઝ઼ી અન્ઝલા ઇલય્કુમુલ કિતાબા મુફસ્સ઼લા ⌐ વલ્લઝ઼ીના
ઔર કા ફૈસલા ચાહૂં ઔર વહી હૈ જિસને તુમ્હારી તરફ મુફસ્સલ કિતાબ ઉતારી, ઔર જિનકો
આતય્નાહુમુલ કિતાબા યઅ઼-લમૂના અન્નહૂ મુનઝ્-ઝલુમ મિર રબ્બિકા
હમને કિતાબ દી વો જાનતે હૈં કે યે તેરે રબ કી તરફસે
બિલ હ઼ક઼્ક઼િ ફલા તકૂનન્ના મિનલ મુમ્તરીન ○ વ તમ્મત કલિ-મતુ રબ્બિકા
સચ ઉતરા હૈ તો અય સુનનેવાલે તૂ હરગિઝ શક વાલોંમેં ન હો. ઔર પૂરી હૈ તેરે રબ કી બાત
સ઼િદકંવ્ વ અ઼દ્લા ⌐ લા મુબદ્દિલા લિ-કલિમાતિહ ૯ વહુવસ સમીઉ઼લ
સચ ઔર ઈન્સાફ મેં, ઉસકી બાતોંકા કોઈ બદલને વાલા નહીં ઔર વહી હૈ સુનતા

الْعَلِيْمُ ﴿١١٥﴾ وَاِنْ تُطِعْ اَكْثَرَ مَنْ فِى الْاَرْضِ
يُضِلُّوْكَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ۭ اِنْ يَّتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ
وَاِنْ هُمْ اِلَّا يَخْرُصُوْنَ ﴿١١٦﴾ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ مَنْ
يَّضِلُّ عَنْ سَبِيْلِهٖ ۚ وَهُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِيْنَ ﴿١١٧﴾
فَكُلُوْا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ اِنْ كُنْتُمْ بِاٰيٰتِهٖ
مُؤْمِنِيْنَ ﴿١١٨﴾ وَمَا لَكُمْ اَلَّا تَاْكُلُوْا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ
اللّٰهِ عَلَيْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَّا حَرَّمَ عَلَيْكُمْ اِلَّا
مَا اضْطُرِرْتُمْ اِلَيْهِ ۭ وَاِنَّ كَثِيْرًا لَّيُضِلُّوْنَ بِاَهْوَاۗىِٕهِمْ
بِغَيْرِ عِلْمٍ ۭ اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِيْنَ ﴿١١٩﴾
وَذَرُوْا ظَاهِرَ الْاِثْمِ وَبَاطِنَهٗ ۭ اِنَّ الَّذِيْنَ يَكْسِبُوْنَ
الْاِثْمَ سَيُجْزَوْنَ بِمَا كَانُوْا يَقْتَرِفُوْنَ ﴿١٢٠﴾ وَلَا تَاْكُلُوْا
مِمَّا لَمْ يُذْكَرِ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ وَاِنَّهٗ لَفِسْقٌ ۭ وَاِنَّ
الشَّيٰطِيْنَ لَيُوْحُوْنَ اِلٰٓى اَوْلِيٰۗـِٕهِمْ لِيُجَادِلُوْكُمْ ۚ وَاِنْ

અલીમ ○ વ ઇન તુતિઅ્ અક-સર।
જાનતા. ઔર અય સુનનેવાલે ઝમીનમેં અકસર વો હૈ
મન ફિલ અરદિ યુદિલ્લૂક। અન
કે તૂ ઉનકે કહે પર ચલે તો તુઝે અલ્લાહકી રાહસે બેહકા દેં,
સબીલિલ્લાહ ط ઇંય્ યત્તબિઊના ઇલ્લઝ્
વો સિર્ફ ગુમાનકે પીછે હૈં
ઝન્ના વ ઇન હુમ ઇલ્લા યખ્રુસૂન ○
ઔર નરી અટકલેં દૌળાતે હૈં.
ઇન્ના રબ્બકા હુવા અઅ્-લમુ મંય્ યદિલ્લુ
તેરા રબ ખૂબ જાનતા હૈ કે કૌન બેહકા
અન સબીલિહ ج વ હુવા અઅ્-લમુ
ઉસકી રાહ સે, ઔર વો ખૂબ જાનતા હૈ
બિલ મુહ-તદીન ○ ફ-કુલૂ મિમ્મા ઝુકિરસ્મુલ્લાહિ અલયહિ ઇન કુન્તુમ
હિદાયત વાલોંકો. તો ખાઓ ઉસમેંસે જિસપર અલ્લાહકા નામ લિયા ગયા અગર તુમ
બિ-આયાતિહી મુઅ્-મિનીન ○ વમા લકુમ અલ્લા તઅ્-કુલૂ મિમ્મા
ઉસકી આયતેં માનતે હો. ઔર તુમ્હેં કયા હુવા કે ઉસમેંસે ન ખાઓ
ઝુકિરસ્મુલ્લાહિ અલયહિ વ કદ ફસ્સલા લકુમ મા હર્રમા અલયકુમ ઇલ્લા
જિસપર અલ્લાહકા નામ લિયા ગયા, વો તુમસે મુફસ્સલ બયાન કર ચુકા જો કુછ તુમપર હરામ હુવા મગર
મદ્તુરિર્તુમ ઇલૈહ ط વ ઇન્ના કસીરલ લ-યુદિલ્લૂના બિ-અહવાઇહિમ
જબ તુમ્હેં ઉસસે મજબૂરી હો, ઔર બેશક બહુતેરે અપની ખ્વાહિશોંસે ગુમરાહ કરતે હૈં
બિ-ગયરિ ઇલ્મ ط ઇન્ના રબ્બકા હુવા અઅ્-લમુ બિલ મુઅ્-તદીન ○
બે-જાને, બેશક તેરા રબ હદ સે બળ્હને વાલોં કો ખૂબ જાનતા હૈ.
વ ઝરૂ ઝાહિરલ ઇસ્મિ વ બાતિનહ ط ઇન્નલ લઝીના યક્સિબૂનલ
ઔર છોળ દો ખુલા ઔર છુપા ગુનાહ, વો જો ગુનાહ કમાતે હૈં
ઇસ્મા સ-યુજ્ઝવ્ના બિમા કાનૂ યક્-તરિફૂન ○ વલા તઅ્-કુલૂ મિમ્મા લમ
અન-કરીબ અપની કમાઈ કી સઝા પાએંગે. ઔર ઉસે ન ખાઓ
યુઝ-કરિસ્મુલ્લાહિ અલયહિ વ ઇન્નહૂ લ-ફિસ્ક ط વ ઇન્નશ શયાતીના
જિસપર અલ્લાહકા નામ ન લિયા ગયા ઔર વો બેશક હુકમ અદૂલી હૈ, ઔર બેશક શૈતાન
લ-યૂહૂના ઇલા અવ્લિયાઇહિમ લિ-યુજાદિલૂકુમ ج વ ઇન
અપને દોસતોંકે દિલોંમેં ડાલતે હૈં કે તુમસે ઝગળેં, ઔર અગર

أَطَعْتُمُوْهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُوْنَ ۝ أَوَمَنْ كَانَ مَيْتًا
فَأَحْيَيْنٰهُ وَجَعَلْنَا لَهٗ نُوْرًا يَّمْشِيْ بِهٖ فِي النَّاسِ
كَمَنْ مَّثَلُهٗ فِي الظُّلُمٰتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا ؕ
كَذٰلِكَ زُيِّنَ لِلْكٰفِرِيْنَ مَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ۝ وَكَذٰلِكَ
جَعَلْنَا فِيْ كُلِّ قَرْيَةٍ أَكٰبِرَ مُجْرِمِيْهَا لِيَمْكُرُوْا فِيْهَا ؕ
وَمَا يَمْكُرُوْنَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُوْنَ ۝ وَإِذَا
جَآءَتْهُمْ اٰيَةٌ قَالُوْا لَنْ نُّؤْمِنَ حَتّٰى نُؤْتٰى مِثْلَ مَآ
أُوْتِيَ رُسُلُ اللّٰهِ ؔ اَللّٰهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهٗ ؕ
سَيُصِيْبُ الَّذِيْنَ أَجْرَمُوْا صَغَارٌ عِنْدَ اللّٰهِ وَعَذَابٌ
شَدِيْدٌ بِمَا كَانُوْا يَمْكُرُوْنَ ۝ فَمَنْ يُّرِدِ اللّٰهُ أَنْ
يَّهْدِيَهٗ يَشْرَحْ صَدْرَهٗ لِلْإِسْلَامِ ۚ وَمَنْ يُّرِدْ أَنْ
يُّضِلَّهٗ يَجْعَلْ صَدْرَهٗ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ
فِي السَّمَآءِ ؕ كَذٰلِكَ يَجْعَلُ اللّٰهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذِيْنَ

لَا يُؤْمِنُوْنَ

અ-તઅ્-તુમૂહુમ ઇન્નકુમ લ-મુશ્રિકૂન ع
તુમ ઉનકા કેહના માનો તો ઉસ વક્ત તુમ મુશરિક હો.
અ-વમન કાના મય્તન ફ-અહ્યૈનાહુ
ઔર ક્યા વો કે મુરદા થા તો હમને ઉસે ઝિન્દા કિયા
વ જઅલ્ના લહૂ નૂરંય્ યમ્શી બિહી
ઔર ઉસકે લિએ એક નૂર કર દિયા જિસસે
ફિન્નાસિ ક-મમ મ-સલુહૂ ફિઝ઼્ ઝુલુમાતિ
લોગોંમેં ચલતા હૈ વો ઉસ જૈસા હો જાએગા જો અન્ધેરિયોંમેં હૈ
લય્સા બિ-ખારિજિમ મિન્હા ط
ઉનસે નિકલનેવાલા નહીં,
કઝ઼ાલિકા ઝુય્યિના લિલ કાફિરીના
યૂંહી કાફિરોંકી આંખમેં
મા કાનૂ યઅ્-મલૂન ○ વ કઝ઼ાલિકા જઅલ્ના ફી કુલ્લિ કર્-યતિન
ઉનકે આ'માલ ભલે કર દિએ ગએ હૈં. ઔર ઈસી તરહ હમને હર બસ્તીમેં
અકાબિરા મુજ્રિમીહા લિ-યમ્કુરૂ ફીહા ط વમા યમ્કુરૂના ઇલ્લા
ઉસકે મુજરિમોંકે સરગના કિએ કે ઉસમેં દાવ ખેલેં, ઔર દાવ નહીં ખેલતે મગર
બિ-અન્ફુસિહિમ વમા યશ્ઉરૂન ○ વ ઇઝા જાઅત્હુમ આ-યતુન કાલૂ
અપની જાનોં પર ઔર ઉન્હેં શુઊર નહીં. ઔર જબ ઉનકે પાસ કોઈ નિશાની આએ તો કેહતે હૈં
લન નુઅ્-મિના હત્તા નુઅ્-તા મિસ્લા મા ઊતિયા રુસુલુલ્લાહ ؔ અલ્લાહુ
હમ હરગિઝ ઈમાન ન લાએંગે જબતક હમેં ભી વૈસા હી ન મિલે જૈસા અલ્લાહકે રસૂલોંકો મિલા, અલ્લાહ
અઅ્-લમુ હય્સુ યજ્અલુ રિસા-લતહ્ ط સ-યુસીબુલ લઝીના અજ્રમૂ
ખૂબ જાનતા હૈ જહાં અપની રિસાલત રખ્ખે, અન્કરીબ મુજરિમોંકો
સગારુન ઇન્દલ્લાહિ વ અઝાબુન શદીદુમ બિમા કાનૂ યમ્કુરૂન ○ ફ-મંય્
અલ્લાહકે યહાં ઝિલ્લત પહુંચેગી ઔર સખ્ત અઝાબ બદલા ઉનકે મકર કા. ઔર જિસે
યુરિદિલ્લાહુ અંય્ યહદિ-યહૂ યશ્રહ્ સદ-રહૂ લિલ ઇસ્લામ ج વ મંય્
અલ્લાહ રાહ દિખાના ચાહે ઉસકા સીના ઈસલામ કે લિએ ખોલ દેતા હૈ, ઔર જિસે
યુરિદ અંય્ યુદિલ્લહૂ યજ્અલ સદ-રહૂ દય્યિકન હ-રજન ક-અન્નમા
ગુમરાહ કરના ચાહે ઉસકા સીના તંગ ખૂબ રુકા હુવા કર દેતા હૈ ગોયા કિસીકી ઝબરદસ્તી સે
યસ્સઅ્-અદુ ફિસ સમાઅ્ ط કઝ઼ાલિકા યજ્અલુલ્લાહુર રિજ્સા અલલ લઝીના
આસમાન પર ચળહ રહા હૈ અલ્લાહ યૂંહી અઝાબ ડાલતા હૈ

لَا يُؤْمِنُوْنَ ﴿۱۲۵﴾ وَ هٰذَا صِرَاطُ رَبِّكَ مُسْتَقِيْمًا ؕ قَدْ
فَصَّلْنَا الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّذَّكَّرُوْنَ ﴿۱۲۶﴾ لَهُمْ دَارُ السَّلٰمِ
عِنْدَ رَبِّهِمْ وَهُوَ وَلِيُّهُمْ بِمَا كَانُوْا يَعْمَلُوْنَ ﴿۱۲۷﴾ وَيَوْمَ
يَحْشُرُهُمْ جَمِيْعًا ۚ يٰمَعْشَرَ الْجِنِّ قَدِ اسْتَكْثَرْتُمْ
مِّنَ الْاِنْسِ ۚ وَ قَالَ اَوْلِيٰٓؤُهُمْ مِّنَ الْاِنْسِ رَبَّنَا
اسْتَمْتَعَ بَعْضُنَا بِبَعْضٍ وَّ بَلَغْنَآ اَجَلَنَا الَّذِیْٓ
اَجَّلْتَ لَنَا ؕ قَالَ النَّارُ مَثْوٰىكُمْ خٰلِدِيْنَ فِيْهَآ اِلَّا
مَا شَآءَ اللّٰهُ ؕ اِنَّ رَبَّكَ حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ ﴿۱۲۸﴾ وَكَذٰلِكَ
نُوَلِّيْ بَعْضَ الظّٰلِمِيْنَ بَعْضًا بِمَا كَانُوْا يَكْسِبُوْنَ ﴿۱۲۹﴾ ع ۱۵
يٰمَعْشَرَ الْجِنِّ وَ الْاِنْسِ اَلَمْ يَاْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ
يَقُصُّوْنَ عَلَيْكُمْ اٰيٰتِىْ وَيُنْذِرُوْنَكُمْ لِقَآءَ يَوْمِكُمْ
هٰذَا ؕ قَالُوْا شَهِدْنَا عَلٰٓى اَنْفُسِنَا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ
الدُّنْيَا وَ شَهِدُوْا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كَانُوْا

લા યુઅ-મિનૂન O વ હાઝ઼ા સિ઼રાતુ રબ્બિક।
ઈમાન ન લાનેવાલોં કો. ઔર યે તુમ્હારે રબ કી

મુસ્તક઼ીમા ط ક઼દ ફસ઼્સ઼લ્નલ આયાતિ
સીધી રાહ હે, હમને આયતેં મુફસ્સલ બયાન કરદીં

લિ-ક઼વ્મિંય્ યઝ઼્ઝ઼ક-કરૂન O લહુમ
નસીહત માનને વાલોં કે લિએ. ઉનકે લિએ

દારુસ સલામિ ઇ઼ન્દ। રબ્બિહિમ વહુવ।
સલામતી કા ઘર હૈ અપને રબ કે યહાં ઔર વો

વલિય્યુહુમ બિમા કાનૂ યઅ઼્મલૂન O
ઉનકા મૌલા હે યે ઉનકે કામોં કા ફલ હૈ.

વ યવ્મ। યહ઼્શુરુહુમ જમીઅ઼। ج
ઔર જિસદિન ઉન સબકો ઉઠાએગા

યા મઅ઼-શરલ જિન્નિ ક઼દિસ્તક્સ઼ર્તુમ મિનલ ઇન્સ ج વ ક઼ાલ।
ઔર ફરમાએગા, અય જિન્ન કે ગિરોહ તુમને બહુત આદમી ઘેર લિએ, ઔર

અવ્લિયાઉહુમ મિનલ ઇન્સિ રબ્બનસ-તમ્તઅ઼। બઅ઼-દુના બિ-બઅ઼-દ઼િવ્
ઉનકે દોસ્ત આદમી અર્ઝ કરેંગે, અય હમારે રબ ! હમમેં એકને દૂસરે સે ફાયદા ઉઠાયા

વ બલગ્નૉ અ-જ-લનલ લઝ઼ી અજ્જલ્ત। લના ط ક઼ાલન નારુ મસ્વાકુમ
ઔર હમ અપની ઈસ મીઆદ કો પહુંચ ગએ જો તૂને હમારે લિએ મુકર્રર ફરમાઈ થી, ફરમાએગા, આગ તુમ્હારા

ખ઼ાલિદીન। ફીહૉ ઇલ્લા માશાઅલ્લાહ ط ઇન્ન। રબ્બક। હ઼કીમુન
ઠિકાના હૈ હમેશા ઈસમેં રહો મગર જિસે ખુદા ચાહે, અય મહબૂબ બેશક તુમ્હારા રબ હિકમતવાલા

અ઼લીમ O વ કઝ઼ાલિક। નુવલ્લી બઅ઼-દઝ઼ ઝ઼ાલિમીન। બઅ઼-દ઼મ બિમા કાનૂ
ઈલ્મવાલા હે. ઔર યૂંહી હમ ઝાલિમોંમેં એક કો દૂસરે પર મુસલ્લત કરતે હૈં બદલા

યક્સિબૂન ع યા મઅ઼-શરલ જિન્નિ વલ ઇન્સિ અ-લમ યઅ઼-તિકુમ રુસુલુમ
ઉનકે કિએ કા. અય જિન્નોં ઔર આદમિયોંકે ગિરોહ ક્યા તુમ્હારે પાસ તુમમેંકે રસૂલ ન આએ થે

મિન્કુમ યક઼ુસ્સ઼ૂન। અ઼લય્કુમ આયાતી વ યુન્ઝ઼િરૂ-નકુમ લિક઼ાઅ।
તુમપર મેરી આયતેં પઢતે ઔર તુમ્હેં યે દિન દેખને સે ડરાતે,

યવ્મિકુમ હાઝ઼ા ط ક઼ાલૂ શહિદના અ઼લૉ અન્ફુસિના વ ગ઼ર્રત્હુમુલ
કહેંગે હમને અપની જાનોં પર ગવાહી દી ઔર ઉન્હેં

હ઼યાતુદ દુન્યા વ શહિદૂ અ઼લૉ અન્ફુસિહિમ અન્નહુમ કાનૂ
દુનિયાકી ઝિન્દગીને ફરેબ દિયા ઔર ખુદ અપની જાનોં પર ગવાહી દેંગે કે વો

كٰفِرِيْنَ ۝١٣٠ ذٰلِكَ اَنْ لَّمْ يَكُنْ رَّبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرٰى
بِظُلْمٍ وَّاَهْلُهَا غٰفِلُوْنَ ۝١٣١ وَلِكُلٍّ دَرَجٰتٌ مِّمَّا
عَمِلُوْا ؕ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا يَعْمَلُوْنَ ۝١٣٢ وَرَبُّكَ
الْغَنِيُّ ذُو الرَّحْمَةِ ؕ اِنْ يَّشَاْ يُذْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ
مِنْ بَعْدِكُمْ مَّا يَشَآءُ كَمَآ اَنْشَاَكُمْ مِّنْ ذُرِّيَّةِ
قَوْمٍ اٰخَرِيْنَ ۝١٣٣ اِنَّ مَا تُوْعَدُوْنَ لَاٰتٍ ۙ وَّمَآ اَنْتُمْ
بِمُعْجِزِيْنَ ۝١٣٤ قُلْ يٰقَوْمِ اعْمَلُوْا عَلٰى مَكَانَتِكُمْ اِنِّيْ
عَامِلٌ ۚ فَسَوْفَ تَعْلَمُوْنَ ۙ مَنْ تَكُوْنُ لَهٗ عَاقِبَةُ
الدَّارِ ؕ اِنَّهٗ لَا يُفْلِحُ الظّٰلِمُوْنَ ۝١٣٥ وَجَعَلُوْا لِلّٰهِ مِمَّا
ذَرَاَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْاَنْعَامِ نَصِيْبًا فَقَالُوْا هٰذَا
لِلّٰهِ بِزَعْمِهِمْ وَهٰذَا لِشُرَكَآئِنَا ۚ فَمَا كَانَ لِشُرَكَآئِهِمْ
فَلَا يَصِلُ اِلَى اللّٰهِ ۚ وَمَا كَانَ لِلّٰهِ فَهُوَ يَصِلُ اِلٰى
شُرَكَآئِهِمْ ؕ سَآءَ مَا يَحْكُمُوْنَ ۝١٣٦ وَكَذٰلِكَ زَيَّنَ لِكَثِيْرٍ

કાફિરીન O ઝ઼ાલિક અલ્લમ યકુર રબ્બુક
કાફિર થે. યે ઈસલિએ કે તેરા રબ

મુહલિકલ કુરા બિ-ઝુલ્મિંવ્ વ અહલુહા
બસ્તિયોં કો ઝુલ્મસે તબાહ નહીં કરતા કે ઉનકે લોગ

ગ઼ાફિલૂન O વ લિ-કુલ્લિન દ-રજાતુમ
બે-ખબર હોં. ઔર હર એક કે લિએ

મિમ્મા અ઼મિલૂ ط વમા રબ્બુક
ઉનકે કામોંસે દરજે હૈં, ઔર તેરા રબ

બિ-ગ઼ાફિલિન અ઼મ્મા યઅ્-મલૂન O વ
ઉનકે આ'માલસે બે-ખબર નહીં. ઔર

રબ્બુકલ ગ઼નિય્યુ ઝુર રહ્‌મહ ط ઇંય્
અય મહબૂબ તુમ્હારા રબ બે-પરવા હૈ રહમતવાલા, અય

યશઅ્ યુઝ઼હિબ્કુમ વ યસ્તખ્લિફ મિમ બઅ્-દિકુમ મા યશાઉ કમા
લોગો! વો ચાહે તો તુમ્હેં લે જાએ ઔર જિસે ચાહે તુમ્હારી જગહ લાદે જૈસે

અન્શ-અકુમ મિન ઝુર્‌રિય્યતિ કવ્‌મિન આ-ખરીન ۝ ઇન્ના મા તૂ-અદૂના
તુમ્હેં ઔરોં કી ઔલાદસે પૈદા કિયા. બેશક જિસકા તુમ્હેં વા'દા દિયા જાતા હૈ

લ-આતિંવ્ ؗ વમા અન્તુમ બિ-મુઅ્-જિઝીન O કુલ યા કવ્‌મિઅ્-મલૂ અ઼લા
ઝરૂર આને વાલી હૈ, ઔર તુમ થકા નહીં સક્તે. તુમ ફરમાઓ અય મેરી કૌમ! તુમ

મકા-નતિકુમ ઇન્ની આ઼મિલ ج ફ-સવ્ફ તઅ્-લમૂના ؗ મન તકૂનુ લહૂ
અપની જગહ પર કામ કિએ જાઓ મૈં અપના કામ કરતા હૂં તો અબ જાનના ચાહતે હો કિસકા રેહતા હૈ

આ઼કિ-બતુદ દાર ط ઇન્નહૂ લા યુફલિહુઝ઼ ઝ઼ાલિમૂન O વ જ-અ઼લૂ લિલ્લાહિ
આખિરત કા ઘર, બેશક ઝાલિમ ફલાહ નહીં પાતે. ઔર અલ્લાહને

મિમ્મા ઝ઼-રઅ મિનલ હ઼રસિ વલ અન્આ઼મિ નસ઼ીબન ફ-કા઼લૂ હાઝ઼ા લિલ્લાહિ
જો ખેતી ઔર મવેશી પૈદા કિએ ઉનમેં ઉસે એક હિસ્સેદાર ઠેહરાયા તો બોલે યે અલ્લાહકા હૈ

બિ-ઝઅ્-મિહિમ વ હાઝ઼ા લિ-શુ-રકાઇના ج ફમા કાન લિ-શુ-રકાઇહિમ
ઉનકે ખયાલ મેં ઔર યે હમારે શરીકોં કા, તો વો જો ઉનકે શરીકોંકા હૈ

ફલા યસિ઼લુ ઇલલ્લાહ ج વમા કાન લિલ્લાહિ ફ-હુવ યસિ઼લુ ઇલા
વો તો ખુદાકો નહીં પહુંચતા ઔર જો ખુદા કા હૈ વો ઉનકે શરીકોંકો પહુંચતા હૈ,

શુ-રકાઇહિમ ط સાઅ મા યહ્‌કુમૂન O વ કઝ઼ાલિક ઝય્યન લિ-કસ઼ીરિમ
ક્યા હી બુરા હુકમ લગાતે હૈં. ઔર યૂંહી બહુત

مِّنَ الْمُشْرِكِيْنَ قَتْلَ اَوْلَادِهِمْ شُرَكَآؤُهُمْ لِيُرْدُوْهُمْ
وَلِيَلْبِسُوْا عَلَيْهِمْ دِيْنَهُمْ ؕ وَلَوْ شَآءَ اللّٰهُ مَا فَعَلُوْهُ
فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْتَرُوْنَ ﴿۱۳۷﴾ وَقَالُوْا هٰذِهٖۤ اَنْعَامٌ
وَّحَرْثٌ حِجْرٌ ۖۗ لَّا يَطْعَمُهَاۤ اِلَّا مَنْ نَّشَآءُ بِزَعْمِهِمْ
وَاَنْعَامٌ حُرِّمَتْ ظُهُوْرُهَا وَاَنْعَامٌ لَّا يَذْكُرُوْنَ
اسْمَ اللّٰهِ عَلَيْهَا افْتِرَآءً عَلَيْهِ ؕ سَيَجْزِيْهِمْ بِمَا
كَانُوْا يَفْتَرُوْنَ ﴿۱۳۸﴾ وَقَالُوْا مَا فِيْ بُطُوْنِ هٰذِهِ
الْاَنْعَامِ خَالِصَةٌ لِّذُكُوْرِنَا وَمُحَرَّمٌ عَلٰۤى اَزْوَاجِنَا ۚ
وَاِنْ يَّكُنْ مَّيْتَةً فَهُمْ فِيْهِ شُرَكَآءُ ؕ سَيَجْزِيْهِمْ
وَصْفَهُمْ ؕ اِنَّهٗ حَكِيْمٌ عَلِيْمٌ ﴿۱۳۹﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِيْنَ
قَتَلُوْۤا اَوْلَادَهُمْ سَفَهًۢا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَّحَرَّمُوْا مَا
رَزَقَهُمُ اللّٰهُ افْتِرَآءً عَلَى اللّٰهِ ؕ قَدْ ضَلُّوْا وَمَا كَانُوْا
مُهْتَدِيْنَ ﴿۱۴۰﴾ وَهُوَ الَّذِيْۤ اَنْشَاَ جَنّٰتٍ مَّعْرُوْشٰتٍ

وَّغَيْرَ مَعْرُوْشٰتٍ

મિનલ મુશ્રિકીના ક઼ત્લ અવ્લાદિહિમ
મુશરિકોંકી નિગાહમેં ઉનકે શરીકોંને ઔલાદકા કત્લ
શુ-રકાઉહુમ લિ-યુરદૂહુમ વ લિ-યલ્બિસૂ
ભલા કર દિખાયા હૈ કે ઉન્હેં હલાક કરેં ઔર
અ઼લય્હિમ દી-નહુમ ط વ લવ્
ઉનકા દીન ઉનપર મુશ્તબેહ કરદેં, ઔર
શાઅલ્લાહુ મા ફ-અ઼લૂહુ ફ-ઝર્હુમ
અલ્લાહ ચાહતા તો ઐસા ન કરતે તો તુમ ઉન્હેં છોળ દો
વમા યફ-તરૂન ○ વ ક઼ાલૂ હાઝિ઼હી
વો હૈં ઔર ઉનકે ઈફતેરા. ઔર બોલે યે
અન્આ઼મુંવ્ વ હ઼ર્સુન હિ઼જરુલ-
મવેશી ઔર ખેતી રોકી હુઈ હૈ
લા યત્અ઼મુહા ઇલ્લા મન નશાઉ બિ-ઝઅ્-મિહિમ વ અન્આ઼મુન
ઈસે વહી ખાએ જિસે હમ ચાહેં અપને ઝૂટે ખયાલ સે ઔર કુછ મવેશી હૈં
હુર્રિમત ઝુહૂરુહા વ અન્આ઼મુલ લા યઝ્કુરૂનસ્મલ્લાહિ
જિનપર ચળ્હના હરામ ઠેહરાયા ઔર કુછ મવેશી કે ઝબહ પર અલ્લાહકા નામ નહીં લેતે
અ઼-લયહફ-તિરાઅન અ઼લૈહ ط સ-યજ્ઝીહિમ બિમા કાનૂ યફ-તરૂન ○
યે સબ અલ્લાહ પર ઝૂટ બાંધના હૈ, અન્કરીબ વો ઉન્હેં બદલા દેગા ઉનકે ઈફતેરાઓં કા.
વ ક઼ાલૂ માફી બુતૂનિ હાઝિ઼હિલ અન્આ઼મિ ખ઼ાલિ-સ઼તુલ લિ-ઝુકૂરિના
ઔર બોલે, જો ઉન મવેશી કે પેટમેં હૈ વો નરા હમારે મર્દોં કા હૈ
વ મુહ઼ર્-રમુન અ઼લા અઝવાજિના ج વ ઇંય્ યકુમ મય્-તતન ફ-હુમ
ઔર હમારી ઔરતોં પર હરામ હૈ, ઔર મરા હુવા નિકલે તો વો સબ
ફીહિ શુ-રકાઅ્ ط સ-યજ્ઝીહિમ વસ્ફહુમ ط ઇન્નહૂ હ઼કીમુન અ઼લીમ ○
ઉસમેં શરીક હૈં, કરીબ હૈ કે અલ્લાહ ઉન્હેં ઉનકી ઈન બાતોંકા બદલા દેગા બેશક વો હિકમત વ ઈલ્મવાલા હૈ.
ક઼દ ખ઼સિરલ લઝીના ક઼-તલૂ અવ્લા-દહુમ સ-ફહમ બિ-ગ઼ય્રિ ઇ઼લ્મિંવ્
બેશક તબાહ હુએ વો જો અપની ઔલાદ કો કત્લ કરતે હૈં અહમકાના જહાલત સે
વ હ઼ર્રમૂ મા ર-ઝ-ક઼હુમુલ્લાહુફ-તિરાઅન અ઼લલ્લાહ ط ક઼દ દ઼લ્લૂ વમા
ઔર હરામ ઠેહરાતે હૈં વો જો અલ્લાહને ઉન્હેં રોઝી દી અલ્લાહ પર ઝૂટ બાંધને કો, બેશક વો બેહકે ઔર
કાનૂ મુહ-તદીન ۶ વ હુવલ લઝી અન્શઅ જન્નાતિમ મઅ્-રૂશાતિંવ્
રાહ ન પાઈ. ઔર વહી હૈ જિસને પૈદા કિએ બાગ કુછ ઝમીન પર છએ હુએ

وَّغَيْرَ مَعْرُوْشٰتٍ وَّالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا اُكُلُهٗ
وَالزَّيْتُوْنَ وَالرُّمَّانَ مُتَشَابِهًا وَّغَيْرَ مُتَشَابِهٍ ؕ
كُلُوْا مِنْ ثَمَرِهٖۤ اِذَاۤ اَثْمَرَ وَاٰتُوْا حَقَّهٗ يَوْمَ حَصَادِهٖ ۖ
وَلَا تُسْرِفُوْا ؕ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِيْنَ (١٤١) وَمِنَ
الْاَنْعَامِ حَمُوْلَةً وَّفَرْشًا ؕ كُلُوْا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ
وَلَا تَتَّبِعُوْا خُطُوٰتِ الشَّيْطٰنِ ؕ اِنَّهٗ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِيْنٌ (١٤٢)
ثَمٰنِيَةَ اَزْوَاجٍ ۚ مِنَ الضَّاْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْمَعْزِ
اثْنَيْنِ ؕ قُلْ ءٰٓالذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ اَمِ الْاُنْثَيَيْنِ اَمَّا
اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ اَرْحَامُ الْاُنْثَيَيْنِ ؕ نَبِّئُوْنِيْ بِعِلْمٍ
اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ (١٤٣) وَمِنَ الْاِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ
الْبَقَرِ اثْنَيْنِ ؕ قُلْ ءٰٓالذَّكَرَيْنِ حَرَّمَ اَمِ الْاُنْثَيَيْنِ
اَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ اَرْحَامُ الْاُنْثَيَيْنِ ؕ اَمْ كُنْتُمْ
شُهَدَآءَ اِذْ وَصّٰىكُمُ اللّٰهُ بِهٰذَا ۚ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ

افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ   منزل ٢   203

વ ગય્રા મઅ્-રૂશાતિંવ્ વન્નખ્લા
ઔર કુછ બે છએ ઔર ખજૂર

વઝ્-ઝર્અ મુખ્તલિફન ઉકુલુહૂ
ઔર ખેતી જિસમેં રંગ રંગકે ખાને

વઝ્-ઝય્તૂના વર્ રુમ્માના મુ-તશાબિહંવ્
ઔર ઝૈતૂન ઔર અનાર કિસી બાતમેં મિલતે

વ ગય્રા મુ-તશાબિહ ط કુલૂ મિન
ઔર કિસીમેં અલગ, ખાઓ

સ-મરિહી ઇઝા અસ્મરા વ આતૂ હક્કહૂ
ઉસકા ફલ જબ ફલ લાએ ઔર ઉસકા હક દો

યવ્મા હસાદિહી ز વલા તુસ્રિફૂ ط
જિસદિન કટે, ઔર બેજા ન ખરચો,

ઇન્નહૂ લા યુહિબ્બુલ મુસ્રિફીન ۝ વ મિનલ અન્આમિ હમૂ-લતંવ્
બેશક બેજા ખરચનેવાલે ઉસે પસન્દ નહીં. ઔર મવેશી મેંસે કુછ બોઝ ઉઠાનેવાલે

વ ફર્શા ط કુલૂ મિમ્મા ર-ઝ-કકુમુલ્લાહુ વલા તત્તબિઊ ખુતુવાતિશ
ઔર કુછ ઝમીન પર બિછે, ખાઓ ઉસમેંસે જો અલ્લાહને તુમ્હેં રોઝી દી, ઔર શૈતાન કે કદમોં

શય્તાન ط ઇન્નહૂ લકુમ અદુવ્વુમ મુબીન ۝ સમાનિ-યતા
પર ન ચલો, બેશક વો તુમ્હારા સરીહ દુશ્મન હૈ. આઠ

અઝ્વાજ ج મિનદ્ દઅ્-નિસ્નય્નિ વ મિનલ મઅ્-ઝિસ્નૈન ط
નર વ માદા, એક જોળ ભેળ કા ઔર એક જોળ બકરી કા,

કુલ આઝ્-ઝ-કરય્નિ હર્રમા અમિલ ઉન્સ-યય્નિ અમ્મશ-ત-મલત
તુમ ફરમાઓ, ક્યા ઉસને દોનોં નર હરામ કિએ યા દોનોં માદા યા વો

અલય્હિ અરહામુલ ઉન્સ-યૈન ط નબ્બિઊની બિ-ઇલ્મિન ઇન કુન્તુમ
જિસે દોનોં માદા પેટમેં લિએ હૈં, કિસી ઇલ્મસે બતાઓ અગર તુમ

સાદિકીન ۝ વ મિનલ ઇબિલિસ્-નય્નિ વ મિનલ બ-કરિસ્-નૈન ط
સચ્ચે હો. ઔર એક જોળા ઊંટ કા ઔર એક જોળા ગાય કા,

કુલ આઝ્-ઝ-ક-રય્નિ હર્રમા અમિલ ઉન્સ-યય્નિ અમ્મશ્ત-મલત
તુમ ફરમાઓ ક્યા ઉસને દોનોં નર હરામ કિએ યા દોનોં માદા યા વો

અલય્હિ અરહામુલ ઉન્સ-યૈન ط અમ કુન્તુમ શુ-હદાઅ
જિસે દોનોં માદા પેટમેં લિએ હૈં, ક્યા તુમ મૌજૂદ થે

ઇઝ વસ્સાકુમુલ્લાહુ બિ-હાઝા ج ફ-મન અઝ્-લમુ મિમ્મનિફ-
જબ અલ્લાહને તુમ્હેં યે હુકમ દિયા, તો ઉસસે બળહકર ઝાલિમ કૌન જો

افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ كَذِبًا لِّيُضِلَّ النَّاسَ بِغَيْرِ عِلْمٍ ؕ اِنَّ
اللّٰهَ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الظّٰلِمِيْنَ ۝ قُلْ لَّاۤ اَجِدُ فِىْ
مَاۤ اُوْحِىَ اِلَىَّ مُحَرَّمًا عَلٰى طَاعِمٍ يَّطْعَمُهٗۤ اِلَّاۤ اَنْ
يَّكُوْنَ مَيْتَةً اَوْ دَمًا مَّسْفُوْحًا اَوْ لَحْمَ خِنْزِيْرٍ فَاِنَّهٗ
رِجْسٌ اَوْ فِسْقًا اُهِلَّ لِغَيْرِ اللّٰهِ بِهٖ ۚ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ
بَاغٍ وَّلَا عَادٍ فَاِنَّ رَبَّكَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ۝ وَعَلَى الَّذِيْنَ
هَادُوْا حَرَّمْنَا كُلَّ ذِىْ ظُفُرٍ ۚ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ
حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ شُحُوْمَهُمَاۤ اِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُوْرُهُمَاۤ
اَوِ الْحَوَايَاۤ اَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ؕ ذٰلِكَ جَزَيْنٰهُمْ بِبَغْيِهِمْ ۖ
وَاِنَّا لَصٰدِقُوْنَ ۝ فَاِنْ كَذَّبُوْكَ فَقُلْ رَّبُّكُمْ ذُوْ
رَحْمَةٍ وَّاسِعَةٍ ۚ وَلَا يُرَدُّ بَاْسُهٗ عَنِ الْقَوْمِ
الْمُجْرِمِيْنَ ۝ سَيَقُوْلُ الَّذِيْنَ اَشْرَكُوْا لَوْ شَآءَ
اللّٰهُ مَاۤ اَشْرَكْنَا وَلَاۤ اٰبَآؤُنَا وَلَا حَرَّمْنَا مِنْ شَىْءٍ ؕ

તરા અ઼લલ્લાહિ કઝ઼િબલ્ લિ-યુદિ઼લ્લન
અલ્લાહ પર ઝૂટ બાંધે કે

નાસ઼ બિ-ગ઼ય્રિ ઇલ્મ ط ઇન્નલ્લાહ઼ લા
લોગોંકો અપની જહાલત સે ગુમરાહ કરે, બેશક અલ્લાહ

યહદિલ કૌ઼-મઝ઼ ઝ઼ાલિમીન ع કુ઼લ લૉ
ઝાલિમોંકો રાહ નહીં દિખાતા. તુમ ફરમાઓ,

અજિદુ ફ઼ીમૉ ઊહિ઼ય઼ ઇલય્ય઼ મુહ઼ર્-રમન
મૈં નહીં પાતા ઉસમેં જો મેરી તરફ વહી હુઈ

અ઼લા તા઼ઇમિંય્ યત્અ઼મુહૂ ઇલ્લૉ અંય્
કિસી ખાનેવાલે પર કોઈ ખાના હરામ મગર યે કે

યકૂન઼ મય્-તતન અવ્ દમમ મસ્ફૂહ઼ન
મુરદાર હો યા રગોં કા બેહતા ખૂન

અવ્ લહ઼મ઼ ખિ઼ન્ઝ઼ીરિન ફ-ઇન્નહૂ રિજસુન અવ્ ફિસ્ક઼ન ઉહિલ્લ઼
યા બદ જાનવર કા ગોશ્ત વો નજાસત હૈ યા વો બે-હુકમી કા જાનવર જિસકી ઝબહમેં

લિ-ગ઼ય્રિલ્લાહિ બિહ ج ફ-મનિદ઼તુર્ર઼ ગ઼ય્ર઼ બાગ઼િંવ્ વલા આ઼દિન
ગૈરે ખુદા કા નામ પુકારા ગયા, તો જો નાચાર હુવા, ન યૂં કે આપ ખ્વાહિશ કરે ઔર ન યૂં કે ઝરૂરત સે બઢે

ફ-ઇન્ન઼ રબ્બક઼ ગ઼ફૂરુર્ રહી઼મ ० વ અ઼લલ લઝ઼ીન઼ હાદૂ હ઼ર્રમ્ના કુલ્લ઼
તો બેશક અલ્લાહ બખ્શનેવાલા મેહરબાન હૈ. ઔર યહૂદિયોં પર હમને હરામ કિયા હર

ઝ઼ી ઝ઼ુફુર ج વ મિનલ બ-ક઼રિ વલ ગ઼-નમિ હ઼ર્રમ્ના અ઼લય્હિમ શુહૂ-મહુમૉ
નાખુન વાલા જાનવર, ઔર ગાય ઔર બકરી કી ચરબી ઉનપર હરામ કી

ઇલ્લા મા હ઼-મલત ઝ઼ુહૂરુહુમૉ અવિલ હ઼વાયૉ અવ્ મખ્ત-લત઼ બિ-અ઼ઝ઼્મ ط
મગર જો ઉનકી પીઠમેં લગી હો યા આંત યા હડ્ડી સે મિલી હો,

ઝ઼ાલિક઼ જ-ઝય્નાહુમ બિ-બગ઼્યિહિમ ز વ ઇન્ના લ-સાદિ઼કૂન ० ફ-ઇન
હમને યે ઉનકી સરકશી કા બદલા દિયા ઔર બેશક હમ ઝરૂર સચ્ચે હૈં. ફિર અગર

કઝ઼્ઝ઼બૂક઼ ફ-કુ઼ર રબ્બુકુમ ઝ઼ૂ રહ઼-મતિંવ્ વાસિઅ઼હ ج વલા યુરદ્દુ
વો તુમ્હેં ઝુટલાએં તો તુમ ફરમાઓ કે તુમ્હારા રબ વસીઅ રહમત વાલા હૈ, ઔર

બઅ્-સુહૂ અ઼નિલ કૌ઼મિલ મુજ્રિમીન ० સ-યકૂ઼લુલ લઝ઼ીન઼ અશ્રકૂ લવ્
ઉસકા અઝાબ મુજરિમોં પરસે નહીં ટાલા જાતા. અબ કહેંગે મુશરિક કે

શાઅલ્લાહુ મૉ અશ્રક્ના વલૉ આબાઉના વલા હ઼ર્રમ્ના મિન શૈઅ્ ط
અલ્લાહ ચાહતા તો ન હમ શિર્ક કરતે ન હમારે બાપ-દાદા ન હમ કુછ હરામ ઠેહરાતે,

كَذٰلِكَ كَذَّبَ الَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتّٰى ذَاقُوْا
بَاْسَنَا ؕ قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِّنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوْهُ لَنَا ؕ
اِنْ تَتَّبِعُوْنَ اِلَّا الظَّنَّ وَاِنْ اَنْتُمْ اِلَّا تَخْرُصُوْنَ ﴿۱۴۸﴾
قُلْ فَلِلّٰهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ ۚ فَلَوْ شَآءَ لَهَدٰىكُمْ
اَجْمَعِيْنَ ﴿۱۴۹﴾ قُلْ هَلُمَّ شُهَدَآءَكُمُ الَّذِيْنَ يَشْهَدُوْنَ
اَنَّ اللّٰهَ حَرَّمَ هٰذَا ۚ فَاِنْ شَهِدُوْا فَلَا تَشْهَدْ مَعَهُمْ ۚ
وَلَا تَتَّبِعْ اَهْوَآءَ الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَالَّذِيْنَ لَا
يُؤْمِنُوْنَ بِالْاٰخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُوْنَ ﴿۱۵۰﴾ قُلْ
تَعَالَوْا اَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ اَلَّا تُشْرِكُوْا بِهٖ
شَيْئًا وَّبِالْوَالِدَيْنِ اِحْسَانًا ۚ وَلَا تَقْتُلُوْۤا اَوْلَادَكُمْ
مِّنْ اِمْلَاقٍ ؕ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَاِيَّاهُمْ ۚ وَلَا تَقْرَبُوا
الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ ۚ وَلَا تَقْتُلُوا
النَّفْسَ الَّتِيْ حَرَّمَ اللّٰهُ اِلَّا بِالْحَقِّ ؕ ذٰلِكُمْ وَصّٰىكُمْ
بِهٖ لَعَلَّكُمْ منزل ٢ 205

કઝ઼ાલિકા કઝ઼્ઝ઼બલ લઝ઼ીના મિન ક઼બ્લિહિમ
ઐસા હી ઉનસે અગલોંને ઝુટલાયા થા
હ઼ત્તા ઝ઼ાકૂ બઅ્-સના ط ક઼ુલ હલ ઇ઼ન્દકુમ
યહાં તક કે હમારા અઝ઼ાબ ચખા, તુમ ફરમાઓ, ક્યા
મિન ઇ઼લ્મિન ફ-તુખ઼્રિજૂહુ લના ط ઇન
તુમ્હારે પાસ કોઈ ઈલ્મ હૈ કે ઉસે હમારે લિએ નિકાલો,
તત્તબિઊ઼ના ઇલ્લઝ઼્ ઝ઼ન્ના વ ઇન અન્તુમ
તુમ તો નરે ગુમાન કે પીછે હો ઔર તુમ
ઇલ્લા તખ઼્રુસૂન O ક઼ુલ ફ-લિલ્લાહિલ
યૂંહી તખ્મીને કરતે હો. તુમ ફરમાઓ, તો અલ્લાહ હી કી
હ઼ુજ્જતુલ બાલિગ઼હ ج ફ-લવ્ શાઅ
હુજ્જત પૂરી હૈ, તો વો ચાહતા
લ-હદાકુમ અજ્મઈ઼ન O ક઼ુલ હલુમ્મા શુ-હદા-અકુમુલ લઝ઼ીના યશ્હદૂના
તો સબકી હિદાયત ફરમાતા. તુમ ફરમાઓ લાઓ અપને વો ગવાહ જો ગવાહી દેં
અન્નલ્લાહ હ઼ર્રમા હાઝ઼ા ج ફ-ઇન શહિદૂ ફલા તશ્હદ્ મ-અ઼હુમ ج
કે અલ્લાહને ઈસે હરામ કિયા, ફિર અગર વો ગવાહી દે બૈઠેં તો તૂ અય સુનનેવાલે ઉનકે સાથ ગવાહી ન દેના,
વલા તત્તબિઅ્ અહ્વાઅલ લઝ઼ીના કઝ઼્ઝ઼બૂ બિ-આયાતિના
ઔર ઉનકી ખ્વાહિશોં કે પીછે ન ચલના જો હમારી આયતેં ઝુટલાતે હૈં
વલ્લઝ઼ીના લા યુઅ્-મિનૂના બિલ આખ઼િ-રતિ વ હુમ બિ-રબ્બિહિમ
ઔર જો આખિરત પર ઈમાન નહીં લાતે ઔર અપને રબ કા
યઅ્-દિલૂન ع ક઼ુલ તઆ઼લવ્ અત્લુ મા હ઼ર્રમા રબ્બુકુમ અ઼લય્કુમ
બરાબર વાલા ઠેહરાતે હૈં. તુમ ફરમાઓ, આઓ મૈં તુમ્હેં પઢ઼ સુનાઉં જો તુમપર તુમ્હારે રબ ને હરામ કિયા
અલ્લા તુશ્રિકૂ બિહી શય્અંવ વ બિલ વાલિદય્નિ ઇહ઼્સાના ج વલા
યે કે ઉસકા કોઈ શરીક ન કરો ઔર માં-બાપકે સાથ ભલાઈ કરો, ઔર
તક઼્તુલૂ અવ્લા-દકુમ મિન ઇમ્લાક઼ ط નહ઼નુ નર્ઝુક઼ુકુમ વ ઇય્યાહુમ ج
અપની ઔલાદ કત્લ ન કરો મુફલિસી કે બાઈસ, હમ તુમ્હેં ઔર ઉન્હેં સબકો રિઝક દેંગે,
વલા તક઼્રબુલ ફવાહિ઼શા મા ઝ઼-હરા મિન્હા વ મા બ-ત઼ન ج વલા તક઼્તુલુન
ઔર બે-હયાઈયોં કે પાસ ન જાઓ જો ઉનમેં ખુલી હૈં ઔર જો છુપી, ઔર
નફ્સલ લતી હ઼ર્રમલ્લાહુ ઇલ્લા બિલ હ઼ક઼્ક઼ ط ઝ઼ાલિકુમ વસ્સાકુમ
જિસ જાન કી અલ્લાહને હુરમત રખ્ખી ઉસે નાહક ન મારો, યે તુમ્હેં હુકમ ફરમાયા હૈ

بِهٖ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُوْنَ ۝ وَلَا تَقْرَبُوْا مَالَ الْيَتِيْمِ اِلَّا
بِالَّتِيْ هِيَ اَحْسَنُ حَتّٰى يَبْلُغَ اَشُدَّهٗ ۚ وَاَوْفُوا
الْكَيْلَ وَالْمِيْزَانَ بِالْقِسْطِ ۚ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا
وُسْعَهَا ۚ وَاِذَا قُلْتُمْ فَاعْدِلُوْا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبٰى ۚ
وَبِعَهْدِ اللّٰهِ اَوْفُوْا ۭ ذٰلِكُمْ وَصّٰىكُمْ بِهٖ لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُوْنَ ۝ وَاَنَّ هٰذَا صِرَاطِيْ مُسْتَقِيْمًا
فَاتَّبِعُوْهُ ۚ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ
سَبِيْلِهٖ ۭ ذٰلِكُمْ وَصّٰىكُمْ بِهٖ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ۝ ثُمَّ
اٰتَيْنَا مُوْسَى الْكِتٰبَ تَمَامًا عَلَى الَّذِيْٓ اَحْسَنَ
وَتَفْصِيْلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَّهُدًى وَّرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ بِلِقَاۗءِ
رَبِّهِمْ يُؤْمِنُوْنَ ۝ وَهٰذَا كِتٰبٌ اَنْزَلْنٰهُ مُبٰرَكٌ
فَاتَّبِعُوْهُ وَاتَّقُوْا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ۝ اَنْ تَقُوْلُوْٓا
اِنَّمَآ اُنْزِلَ الْكِتٰبُ عَلٰي طَاۗىِٕفَتَيْنِ مِنْ قَبْلِنَا ۠

બિહી લઅલ્લકુમ તઅ્-કિલૂન ○ વલા
કે તુમ્હેં અકલ હો. ઔર

તક્રબૂ માલલ યતીમિ ઇલ્લા બિલ્લતી
યતીમોં કે માલકે પાસ ન જાઓ મગર

હિય। અહ્-સનુ હત્તા યબ્લુગ઼।
બહુત અચ્છે તરીકે સે જબતક વો અપની

અશુદ-દહ ۚ વ અવ્ફુલ કય્લ। વલ
જવાની કો પહુંચે, ઔર નાપ ઔર

મીઝાન। બિલ કિસ્ત્ ۚ લા નુકલ્લિફુ
તૌલ ઇન્સાફ કે સાથ પૂરી કરો, હમ કિસી

નફ-સન ઇલ્લા વુસ્અહા ۚ વ ઇઝ઼ા
જાન પર બોઝ નહીં ડાલતે મગર ઉસકે મક્દૂર ભર, ઔર જબ

કુલ્તુમ ફઅ્-દિલૂ વ લવ્ કાન। ઝ઼ા કુર્બા ۚ વ બિ-અહદિલ્લાહિ અવ્ફૂ ط
બાત કહો તો ઇન્સાફ કી કહો અગરચે તુમ્હારે રિશ્તેદાર કા મુઆમલા હો, ઔર અલ્લાહ હી કા અહદ પૂરા કરો,

ઝ઼ાલિકુમ વસ્સાકુમ બિહી લઅલ્લકુમ તઝ઼ક-કરૂન ○ વ અન્ન। હાઝ઼ા
યે તુમ્હેં તાકીદ ફરમાઈ કે કહીં તુમ નસીહત માનો. ઔર યે કે યે હૈ

સિરાતી મુસ્તકીમન ફત્તબિઊહ ۚ વલા તત્તબિઉસ સુબુલ। ફ-તફર-રક઼।
મેરા સીધા રાસતા તો ઈસપર ચલો, ઔર ઔર રાહેં ન ચલો કે

બિકુમ અન સબીલિહ ط ઝ઼ાલિકુમ વસ્સાકુમ બિહી લઅલ્લકુમ તત્તકૂન ○
તુમ્હેં ઉસકી રાહસે જુદા કર દેંગી, યે તુમ્હેં હુકમ ફરમાયા કે કહીં તુમ્હેં પરહેઝગારી મિલે.

સુમ્મ। આતય્ના મૂસલ કિતાબ। તમામન અલલ લઝ઼ી અહ્-સન।
ફિર હમને મૂસા કો કિતાબ અતા ફરમાઈ પૂરા એહસાન કરને કો ઉસપર જો નેકોકાર હૈ

વ તફ-સીલલ લિ-કુલ્લિ શયઇંવ્ વ હુદંવ્ વ રહ્-મતલ લઅલ્લહુમ
ઔર હર ચીઝ કી તફસીલ ઔર હિદાયત ઔર રહમત કે કહીં

બિ-લિકાઇ રબ્બિહિમ યુઅ્-મિનૂન ○ વ હાઝ઼ા કિતાબુન અન્ઝલ્નાહુ
વો અપને રબ સે મિલને પર ઈમાન લાએં. ઔર યે બરકત વાલી કિતાબ હમને ઉતારી

મુબા-રકુન ફત્તબિઊહુ વત્તકૂ લઅલ્લકુમ તુર-હમૂન ○ અન
તો ઈસકી પૈરવી કરો ઔર પરહેઝગારી કરો કે તુમપર રહમ હો. કભી

તકૂલૂ ઇન્નમા ઉન્ઝિલલ કિતાબુ અલા તાઇ-ફ-તયનિ મિન કબ્લિના ۖ
કહો કે કિતાબ તો હમસે પેહલે દો ગિરોહોં પર ઉતરી થી,

وَاِنْ كُنَّا عَنْ دِرَاسَتِهِمْ لَغٰفِلِيْنَ ﴿١٥٦﴾ اَوْ تَقُوْلُوْا لَوْ
اَنَّآ اُنْزِلَ عَلَيْنَا الْكِتٰبُ لَكُنَّآ اَهْدٰى مِنْهُمْ ۚ
فَقَدْ جَآءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَّرَحْمَةٌ ۚ
فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَّبَ بِاٰيٰتِ اللّٰهِ وَصَدَفَ
عَنْهَا ؕ سَنَجْزِى الَّذِيْنَ يَصْدِفُوْنَ عَنْ اٰيٰتِنَا
سُوْٓءَ الْعَذَابِ بِمَا كَانُوْا يَصْدِفُوْنَ ﴿١٥٧﴾ هَلْ يَنْظُرُوْنَ
اِلَّآ اَنْ تَاْتِيَهُمُ الْمَلٰٓئِكَةُ اَوْ يَاْتِىَ رَبُّكَ اَوْ يَاْتِىَ
بَعْضُ اٰيٰتِ رَبِّكَ ؕ يَوْمَ يَاْتِىْ بَعْضُ اٰيٰتِ رَبِّكَ
لَا يَنْفَعُ نَفْسًا اِيْمَانُهَا لَمْ تَكُنْ اٰمَنَتْ مِنْ قَبْلُ
اَوْ كَسَبَتْ فِىْٓ اِيْمَانِهَا خَيْرًا ؕ قُلِ انْتَظِرُوْٓا اِنَّا
مُنْتَظِرُوْنَ ﴿١٥٨﴾ اِنَّ الَّذِيْنَ فَرَّقُوْا دِيْنَهُمْ وَكَانُوْا
شِيَعًا لَّسْتَ مِنْهُمْ فِىْ شَىْءٍ ؕ اِنَّمَآ اَمْرُهُمْ اِلَى اللّٰهِ
ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوْا يَفْعَلُوْنَ ﴿١٥٩﴾ مَنْ جَآءَ بِالْحَسَنَةِ

فَلَهٗ عَشْرُ مـنزل ٢ 207

વ ઇન કુન્ના અન દિરા-સતિહિમ
ઔર હમેં ઉનકે પળ્હને પળ્હાને કી
લ-ગ઼ાફિલીન ○ અવ્ તકૂલૂ લવ્ અન્નો
કુછ ખબર ન થી. યા કહો કે અગર
ઉન્ઝિલ અ-લય્નલ કિતાબુ લ-કુન્નો
હમ પર કિતાબ ઉતરતી તો હમ
અહ્દા મિન્હુમ ج ફ-ક઼દ જા-અકુમ
ઝિયાદા ઠીક રાહ પર હોતે, તો તુમ્હારે પાસ
બય્યિ-નતુમ મિર રબ્બિકુમ વ હુદંવ્ વ
તુમ્હારે રબ કી રૌશન દલીલ ઔર હિદાયત ઔર
રહ્મહ ج ફ-મન અઝ઼્-લમુ મિમ્મન
રહમત આઈ, તો ઉસસે ઝિયાદા ઝાલિમ કૌન જો
કઝ઼્-ઝ઼બા બિ-આયાતિલ્લાહિ વ સ઼-દફ઼ા અન્હા ط સ-નજ્ઝિલ લઝ઼ીના
અલ્લાહકી આયતોં કો ઝુટલાએ ઔર ઉનસે મુંહ ફેરે, અન્કરીબ વો જો
યસ્દિફૂના અન આયાતિના સૂઅલ અઝ઼ાબિ બિમા કાનૂ યસ્દિફૂન ○
હમારી આયતોંસે મુંહ ફેરતે હૈં હમ ઉન્હેં બળે અઝાબ કી સઝા દેંગે બદલા ઉનકે મુંહ ફેરને કા.
હલ યન્ઝુરૂના ઇલ્લૉ અન તઅ્-તિ-યહુમુલ મલાઇ-કતુ અવ્ યઅ્-તિયા રબ્બુકા
કાહે કે ઈન્તેઝાર મેં હૈં મગર યે કે આએં ઉનકે પાસ ફરિશ્તે યા તુમ્હારે રબ કા અઝાબ
અવ્ યઅ્-તિયા બઅ્-દુ આયાતિ રબ્બિક ط યવ્મા યઅ્-તી બઅ્-દુ આયાતિ
યા તુમ્હારે રબ કી એક નિશાની આએ, જિસદિન તુમ્હારે રબ કી વો એક નિંશાની આએગી
રબ્બિકા લા યન્ફઉ નફ-સન ઈમાનુહા લમ તકુન આ-મનત મિન
કિસી જાનકો ઈમાન લાના કામ ન દેગા જો પેહલે ઈમાન ન લાઈ થી
ક઼બ્લુ અવ્ ક-સબત ફ઼ી ઈમાનિહા ખ઼ય્રા ط કુલિન્તઝ઼િરૂ ઇન્ના
યા અપને ઈમાનમેં કોઈ ભલાઈ ન કમાઈ થી, તુમ ફરમાઓ, રસતા દેખો હમ ભી
મુન્તઝ઼િરૂન ○ ઇન્નલ લઝ઼ીના ફર્-રકૂ દી-નહુમ વ કાનૂ શિ-યઅલ
દેખતે હૈં. વો જિન્હોંને અપને દીનમેં જુદા જુદા રાહેં નિકાલીં ઔર કઈ ગિરોહ હો ગએ
લસ્તા મિન્હુમ ફ઼ી શૈઅ્ ط ઇન્નમૉ અમ્રુહુમ ઇલલ્લાહિ સુમ્મા
અય મહબૂબ તુમ્હેં ઉનસે કુછ અલાકા નહીં, ઉનકા મુઆમલા અલ્લાહ હી કે હવાલે હૈ ફિર
યુનબ્બિઉહુમ બિમા કાનૂ યફ-અલૂન ○ મન જાઆ બિલ હ-સ-નતિ
વો ઉન્હેં બતા દેગા જો કુછ વો કરતે થે. જો એક નેકી લાએ

فَلَهٗ عَشْرُ اَمْثَالِهَا ۚ وَمَنْ جَآءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا
يُجْزٰٓى اِلَّا مِثْلَهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ﴿١٦٠﴾ قُلْ اِنَّنِىْ
هَدٰىنِىْ رَبِّىْٓ اِلٰى صِرَاطٍ مُّسْتَقِيْمٍ ۚ دِيْنًا قِيَمًا
مِّلَّةَ اِبْرٰهِيْمَ حَنِيْفًا ۚ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ﴿١٦١﴾
قُلْ اِنَّ صَلَاتِىْ وَنُسُكِىْ وَمَحْيَاىَ وَمَمَاتِىْ لِلّٰهِ
رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿١٦٢﴾ لَا شَرِيْكَ لَهٗ ۚ وَبِذٰلِكَ اُمِرْتُ
وَاَنَا اَوَّلُ الْمُسْلِمِيْنَ ﴿١٦٣﴾ قُلْ اَغَيْرَ اللّٰهِ اَبْغِىْ رَبًّا
وَّهُوَ رَبُّ كُلِّ شَىْءٍ ؕ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ نَفْسٍ
اِلَّا عَلَيْهَا ۚ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِّزْرَ اُخْرٰى ۚ ثُمَّ اِلٰى
رَبِّكُمْ مَّرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيْهِ تَخْتَلِفُوْنَ ﴿١٦٤﴾
وَهُوَ الَّذِىْ جَعَلَكُمْ خَلٰٓئِفَ الْاَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ
فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجٰتٍ لِّيَبْلُوَكُمْ فِىْ مَآ اٰتٰىكُمْ ؕ اِنَّ
رَبَّكَ سَرِيْعُ الْعِقَابِ ۖ وَاِنَّهٗ لَغَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ ﴿١٦٥﴾

ફ-લહૂ અશ્રુ અમ્સાલિહા ج વ મન જાઅ
તો ઉસકે લિએ ઉસ જૈસી દસ હૈં, ઔર જો

બિસ સય્યિ-અતિ ફલા યુજ્ઝા ઇલ્લા
બુરાઈ લાએ તો ઉસે બદલા ન મિલેગા મગર

મિસ્લહા વ હુમ લા યુઝ્-લમૂન O
ઉસકે બરાબર ઔર ઉનપર ઝુલ્મ ન હોગા.

કુલ ઇન્નની હદાની રબ્બી ઇલા સિરાતિમ
તુમ ફરમાઓ, બેશક મુઝે મેરે રબ ને સીધી રાહ દિખાઈ,

મુસ્તકીમ ج દીનન કિ-યમમ મિલ્લતા
ઠીક દીને ઈબ્રાહીમ કી મિલ્લત

ઇબ્રાહીમા હનીફા ج વમા કાના
જો હર બાતિલ સે જુદા થે, ઔર

મિનલ મુશ્રિકીન O કુલ ઇન્ના સલાતી વ નુસુકી વ મહ્યાયા વ
મુશરિક ન થે. તુમ ફરમાઓ, બેશક મેરી નમાઝ ઔર મેરી કુરબાનિયાં ઔર મેરા જીના ઔર

મમાતી લિલ્લાહિ રબ્બિલ આ-લમીન ۙ લા શરીકા લહ્ ج વ બિ-ઝાલિકા
મેરા મરના સબ અલ્લાહકે લિએ હૈ જો રબ સારે જહાન કા. ઉસકા કોઈ શરીક નહીં,

ઉમિર્તુ વ અના અવ્વલુલ મુસ્લિમીન O કુલ અ-ગય્રલ્લાહિ અબ્ગી
મુઝે યહી હુકમ હુવા હૈ ઔર મૈં સબસે પેહલા મુસલમાન હૂં. તુમ ફરમાઓ, ક્યા અલ્લાહકે સિવા

રબ્બંવ્ વહુવા રબ્બુ કુલ્લિ શૈઅ્ ط વલા તક્સિબુ કુલ્લુ નફસિન
ઔર રબ ચાહૂં હાલાંકે વો હર હર ચીઝકા રબ હૈ, ઔર જો કોઈ કુછ કમાએ

ઇલ્લા અ-લય્હા ج વલા તઝિરુ વાઝિ-રતુંવ્ વિઝરા ઉખ્રા ج સુમ્મા ઇલા
વો ઉસીકે ઝિમ્મે હૈ, ઔર કોઈ બોઝ ઉઠાનેવાલી જાન દૂસરેકા બોઝ ન ઉઠાએગી, ફિર

રબ્બિકુમ મરજિઉકુમ ફ-યુનબ્બિઉકુમ બિમા કુન્તુમ ફીહિ તખ્તલિફૂન O
તુમ્હેં અપને રબ કી તરફ ફિરના હૈ વો તુમ્હેં બતા દેગા જિસમેં ઈખ્તેલાફ કરતે થે.

વ હુવલ લઝી જ-અ-લકુમ ખલાઇફલ અરદિ વ ર-ફઆ બઅ્-દકુમ
ઔર વહી હૈ જિસને ઝમીનમેં તુમ્હેં નાઇબ કિયા ઔર તુમમેં એક કો દૂસરે પર દરજોં બુલન્દી દી

ફવ્કા બઅ્-દિન દ-રજાતિલ લિ-યબ્લુ-વકુમ ફીમા આતાકુમ ط
કે તુમ્હેં આઝમાએ ઉસ ચીઝમેં જો તુમ્હેં અતા કી,

ઇન્ના રબ્બકા સરીઉલ ઇકાબિ ۖ વ ઇન્નહૂ લ-ગફૂરુર રહીમ O
બેશક તુમ્હારે રબ કો અઝાબ કરતે દેર નહીં લગતી, ઔર બેશક વો ઝરૂર બખ્શનેવાલા મેહરબાન હૈ.

સૂરતુલ અઅ-રાફ

મક્કી હૈ, ઈસમેં ૨૦૬ આયતેં ઔર ૨૪ રુકૂઅ હૈં

બિસ્મિલ્લા હિર્રહ્મા નિર્રહીમ ၀

અલ્લાહકે નામસે શુરૂઅ જો બહુત મેહરબાન રહમવાલા

અલિફ-લામ-મીમ-સાદ ၀ કિતાબુન
અય મહબૂબ ! એક કિતાબ

ઉન્ઝિલ। ઇલય્ક। ફલા યકુન
તુમ્હારી તરફ ઉતારી ગઈ તો

ફી સદરિકા હ-રજુમ મિન્હુ લિ-તુન્ઝિરા
તુમ્હારા જી ઈસસે ન રુકે ઈસલિએ કે તુમ ઈસસે ડર સુનાઓ

બિહી વ ઝિક્રા લિલ મુઅ-મિનીન ၀
ઔર મુસલમાનોં કો નસીહત.

ઇત્તબિઊ મા ઉન્ઝિલ। ઇલય્કુમ મિર રબ્બિકુમ વલા તત્તબિઊ
લોગો ઈસપર ચલો જો તુમ્હારી તરફ તુમ્હારે રબ કે પાસ સે ઉતરા ઔર

મિન દૂનિહી અવ્લિયાઅ્ ط કલીલમ મા તઝક-કરૂન ၀ વ કમ મિન
ઈસે છોળકર ઔર હાકિમોંકે પીછે ન જાઓ, બહુત હી કમ સમઝતે હો. ઔર કિતની હી

કર-યતિન અહ્લકનાહા ફ-જા-અહા બઅ-સુના બયાતન અવ્ હુમ
બસ્તિયાં હમને હલાક કીં તો ઉનપર હમારા અઝાબ રાતમેં આયા યા જબ વો

કાઇલૂન ၀ ફ-મા કાના દઅ-વાહુમ ઇઝ જા-અહુમ બઅ-સુના ઇલ્લા અન
દો-પહેર કોસોતેથે. તો ઉનકે મુંહસે કુછ ન નિક્લા જબ હમારા અઝાબ ઉનપર આયા મગર યહી

કાલૂ ઇન્ના કુન્ના ઝાલિમીન ၀ ફ-લ-નસ્અલન્નલ લઝીના ઉર્સિલ।
બોલે કે હમ ઝાલિમ થે. તો બેશક ઝરૂર હમેં પૂછના હૈ ઉનસે જિનકે પાસ રસૂલ ગએ

ઇલય્હિમ વ લ-નસ્અલન્નલ મુર્-સલીન ၀ ફ-લ-નકુસ્સન્ના અલય્હિમ
ઔર બેશક ઝરૂર હમેં પૂછના હૈ રસૂલોં સે. તો ઝરૂર હમ ઉનકો બતા દેંગે

બિ-ઇલ્મિંવ્ વમા કુન્ના ગાઇબીન ၀ વલ વઝ્નુ યવ્-મઇઝિનિલ હક્ક ج
અપને ઈલ્મ સે ઔર હમ કુછ ગાઈબ ન થે. ઔર ઉસદિન તૌલ ઝરૂર હોની હૈ,

ફ-મન સકુલત મવાઝીનુહૂ ફ-ઉલાઇક। હુમુલ મુફલિહૂન ၀ વ મન ખફ-ફત
તો જિનકે પલ્લે ભારી હુએ વહી મુરાદ કો પહુંચે. ઔર જિનકે

મવાઝીનુહૂ ફ-ઉલાઇકલ લઝીના ખસિરૂ અન્ફુ-સહુમ બિમા કાનૂ
પલ્લે હલ્કે હુએ તો વહી હૈં જિન્હોંને અપની જાન ઘાટેમેં ડાલી ઉન ઝિયાદતીયોં કા બદલા

بِاٰيٰتِنَا يَظْلِمُوْنَ ⑨ وَلَقَدْ مَكَّنّٰكُمْ فِي الْاَرْضِ
وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيْهَا مَعَايِشَ ؕ قَلِيْلًا مَّا تَشْكُرُوْنَ ⑩
وَلَقَدْ خَلَقْنٰكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنٰكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ
اسْجُدُوْا لِاٰدَمَ ۖ فَسَجَدُوْٓا اِلَّآ اِبْلِيْسَ ؕ لَمْ يَكُنْ مِّنَ
السّٰجِدِيْنَ ⑪ قَالَ مَا مَنَعَكَ اَلَّا تَسْجُدَ اِذْ اَمَرْتُكَ ؕ
قَالَ اَنَا خَيْرٌ مِّنْهُ ۚ خَلَقْتَنِيْ مِنْ نَّارٍ وَّخَلَقْتَهٗ مِنْ
طِيْنٍ ⑫ قَالَ فَاهْبِطْ مِنْهَا فَمَا يَكُوْنُ لَكَ اَنْ
تَتَكَبَّرَ فِيْهَا فَاخْرُجْ اِنَّكَ مِنَ الصّٰغِرِيْنَ ⑬ قَالَ
اَنْظِرْنِيْٓ اِلٰى يَوْمِ يُبْعَثُوْنَ ⑭ قَالَ اِنَّكَ مِنَ
الْمُنْظَرِيْنَ ⑮ قَالَ فَبِمَآ اَغْوَيْتَنِيْ لَاَقْعُدَنَّ لَهُمْ
صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيْمَ ⑯ ثُمَّ لَاٰتِيَنَّهُمْ مِّنْۢ بَيْنِ
اَيْدِيْهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ اَيْمَانِهِمْ وَعَنْ
شَمَآئِلِهِمْ ؕ وَلَا تَجِدُ اَكْثَرَهُمْ شٰكِرِيْنَ ⑰ قَالَ

બિ-આયાતિના યઝ્લિમૂન ○ વ લ-ક઼દ
જો હમારી આયતોં પર કરતે થે. ઔર બેશક
મક-કન્નાકુમ ફિલ અરદ્દિ વ જઅ્લ્ના
હમને તુમ્હેં ઝમીનમેં જમાવ દિયા ઔર
લકુમ ફીહા મઆ઼યિશ ط ક઼લીલમ મા
તુમ્હારે લિએ ઉસમેં ઝિન્દગી કે અસબાબ બનાએ, બહુતહી
તશ્કુરૂન ۛ વ લ-ક઼દ ખ઼-લક઼્નાકુમ
કમ શુક્ર કરતે હો. ઔર બેશક હમને તુમ્હેં પૈદા કિયા
સુમ્મા સ઼વ્વર્નાકુમ સુમ્મા ક઼ુલ્ના લિલ
ફિર તુમ્હારે નક્શે બનાએ ફિર હમને
મલાઇ-કતિસ્જુદૂ લિ-આ-દમા ق
મલાઈકા સે ફરમાયા કે આદમ કો સજદા કરો,
ફ-સ-જદૂ ઇલ્લા ઇબ્લીસ ط લમ યકુમ મિનસ સાજિદીન ○
તો વો સબ સજદેમેં ગિરે મગર ઈબ્લીસ, યે સજદે વાલોંમેં ન હુવા.
ક઼ાલા મા મ-ન-અ઼કા અલ્લા તસ્જુદા ઇઝ઼ અમર્તુક ط ક઼ાલા અના
ફરમાયા, કિસ ચીઝને તુઝે રોકા કે તૂને સજદા ન કિયા જબ મૈંને તુઝે હુકમ દિયા થા, બોલા મૈં
ખ઼યરુમ મિન્હુ ج ખ઼લક઼્તની મિન નારિંવ્ વ ખ઼લક઼્તહૂ મિન તી઼ન ○
ઉસસે બેહતર હૂં, તૂને મુઝે આગસે બનાયા ઔર ઉસે મિટ્ટી સે બનાયા.
ક઼ાલા ફહ્બિત઼ મિન્હા ફમા યકૂનુ લકા અન ત-તકબ્બરા ફીહા ફખ્રુજ
ફરમાયા, તૂ યહાંસે ઉતર જા તુઝે નહીં પહુંચતા કે યહાં રેહકર ગુરૂર કરે, નિકલ
ઇન્નકા મિનસ્ સાગ઼િરીન ○ ક઼ાલા અન્ઝિર્ની ઇલા યવ્મિ યુબ્અસૂન ○
તૂ હૈ ઝિલ્લત વાલોંમેં. બોલા મુઝે ફુરસત દે ઉસદિન તક કે લોગ ઉઠાએં જાએં.
કાલા ઇન્નકા મિનલ મુન્ઝરીન ○ ક઼ાલા ફ-બિમા અગ્વય્-તની
ફરમાયા તુઝે મોહલત હૈ. બોલા તો કસમ ઉસકી કે તૂને મુઝે ગુમરાહ કિયા
લ-અક઼્ઉદન્ના લહુમ સિ઼રા-તકલ મુસ્તકીમ ۛ સુમ્મા લ-આતિયન્નહુમ
મૈં ઝરૂર તેરે સીધે રાસતે પર ઉનકી તાકમેં બૈઠૂંગા. ફિર ઝરૂર મૈં ઉનકે પાસ આઉંગા
મિમ બયનિ અયદીહિમ વ મિન ખ઼લ્ફિહિમ વ અન અયમાનિહિમ
ઉનકે આગે ઔર ઉનકે પીછે ઔર ઉનકે દાહિને
વ અન શમાઇલિહિમ ط વલા તજિદુ અક-સ઼-રહુમ શાકિરીન ○ ક઼ાલખ્-
ઔર ઉનકે બાએં સે, ઔર તૂ ઉનમેંસે અકસર કો શુક્રગુઝાર ન પાએગા. ફરમાયા,

اخْرُجْ مِنْهَا مَذْءُومًا مَّدْحُورًا ۖ لَّمَن تَبِعَكَ
مِنْهُمْ لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنكُمْ أَجْمَعِينَ ۝١٨ وَيَا آدَمُ
اسْكُنْ أَنتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا
وَلَا تَقْرَبَا هَٰذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ ۝١٩
فَوَسْوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا
مِن سَوْآتِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ
هَٰذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَن تَكُونَا مَلَكَيْنِ أَوْ تَكُونَا
مِنَ الْخَالِدِينَ ۝٢٠ وَقَاسَمَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِنَ
النَّاصِحِينَ ۝٢١ فَدَلَّاهُمَا بِغُرُورٍ ۚ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ
بَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِن
وَرَقِ الْجَنَّةِ ۖ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَن
تِلْكُمَا الشَّجَرَةِ وَأَقُل لَّكُمَا إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمَا عَدُوٌّ
مُّبِينٌ ۝٢٢ قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنفُسَنَا وَإِن لَّمْ

રુજ મિન્હા મઝ્ઊમમ મદહૂરા ط લ-મન
યહાંસે નિકલ જા રદ કિયા ગયા રાંદા હુવા, ઝરૂર જો
તબિ-અક। મિન્હુમ લ-અમ્લઅન્ન।
ઉનમેંસે તેરે કહે પર ચલા મૈં
જહન્નમ। મિન્કુમ અજ્મઈન ○ વ યા
તુમ સબસે જહન્નમ ભર દૂંગા. ઔર અય
આ-દમુસ્-કુન અન્ત। વ ઝવ્જુકલ
આદમ તૂ ઔર તેરા જોળા
જન્નત। ફ-કુલા મિન હ્ય્સુ શિઅ-તુમા
જન્નતમેં રહો તો ઉસસે જહાં ચાહો ખાઓ
વલા તક્-રબા હાઝિહિશ શ-જ-રત।
ઔર ઈસ પેળ કે પાસ ન જાના
ફ-તકૂના મિનઝ્ ઝાલિમીન ○ ફ-વસ્વસ। લહુમશ શય્તાનુ લિ-યુબ્દિય।
કે હદ સે બળ્હને વાલોંમેં હોગે. ફિર શૈતાન ને ઉનકે જી મેં ખતરા ડાલા કે ઉનપર ખોલ દે
લહુમા મા વૂરિય। અન્હુમા મિન સવ્આતિહિમા વ કાલ। મા નહાકુમા
ઉનકી શરમ કી ચીઝેં જો ઉનસે છુપી થીં ઔર બોલા તુમ્હેં
રબ્બુકુમા અન હાઝિહિશ શ-જ-રતિ ઇલ્લા અન તકૂના મ-લ-કય્નિ અવ્
તુમ્હારે રબ ને ઈસ પેળ સે ઈસીલિએ મના' ફરમાયા હૈ કે કહીં તુમ દો ફરિશ્તે હો જાઓ યા
તકૂના મિનલ ખાલિદીન ○ વ કા-સ-મહુમા ઇન્ની લ-કુમા લ-મિનન
હમેશા જીને વાલે. ઔર ઉનસે કસમ ખાઈ કે મૈં તુમ દોનોં કા
નાસિહીન ۝ ફ-દલ્લાહુમા બિ-ગુરૂર ج ફ-લમ્મા ઝાકશ શ-જ-રત।
ખૈરખ્વાહ હૂં. તો ઉતાર લાયા ઉન્હેં ફરેબ સે, ફિર જબ ઉન્હોંને વો પેળ ચખા
બદત લ-હુમા સવ્આતુહુમા વ તફિક। યખ્સિફાનિ અ-લય્હિમા
ઉનપર ઉનકી શરમ કી ચીઝેં ખુલ ગઈ ઔર અપને બદન પર
મિંવ્ વ-રકિલ જન્નહ ط વ નાદાહુમા રબ્બુહુમા અ-લમ અન્હકુમા
જન્નતકે પત્તે ચિપટાને લગે, ઔર ઉન્હેં ઉનકે રબ ને ફરમાયા ક્યા મૈંને તુમ્હેં
અન તિલ્કુમશ શ-જ-રતિ વ અકુલ લ-કુમા ઇન્નશ શય્તાન। લ-કુમા
ઈસ પેળ સે મના' ન કિયા ઔર ન ફરમાયા થા કે શૈતાન તુમ્હારા
અદુવ્વુમ મુબીન ○ કાલા રબ્બના ઝલમ્ના અન્ફુ-સના ﮑ વ ઇલ્લમ
ખુલા દુશ્મન હૈ. દોનોંને અર્ઝ કી અય રબ હમારે! હમને અપના આપ બુરા કિયા તો અગર

تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُوْنَنَّ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ۝ قَالَ
اهْبِطُوْا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ ۚ وَلَكُمْ فِي الْاَرْضِ
مُسْتَقَرٌّ وَّمَتَاعٌ اِلٰى حِيْنٍ ۝ قَالَ فِيْهَا تَحْيَوْنَ
وَفِيْهَا تَمُوْتُوْنَ وَمِنْهَا تُخْرَجُوْنَ ۝ يٰبَنِيْٓ اٰدَمَ
قَدْ اَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُّوَارِيْ سَوْاٰتِكُمْ وَرِيْشًا ۗ
وَلِبَاسُ التَّقْوٰى ۙ ذٰلِكَ خَيْرٌ ۗ ذٰلِكَ مِنْ اٰيٰتِ اللّٰهِ
لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُوْنَ ۝ يٰبَنِيْٓ اٰدَمَ لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطٰنُ
كَمَآ اَخْرَجَ اَبَوَيْكُمْ مِّنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا
لِيُرِيَهُمَا سَوْاٰتِهِمَا ۗ اِنَّهٗ يَرٰىكُمْ هُوَ وَقَبِيْلُهٗ مِنْ
حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ ۗ اِنَّا جَعَلْنَا الشَّيٰطِيْنَ اَوْلِيَآءَ
لِلَّذِيْنَ لَا يُؤْمِنُوْنَ ۝ وَاِذَا فَعَلُوْا فَاحِشَةً قَالُوْا
وَجَدْنَا عَلَيْهَآ اٰبَآءَنَا وَاللّٰهُ اَمَرَنَا بِهَا ۗ قُلْ
اِنَّ اللّٰهَ لَا يَاْمُرُ بِالْفَحْشَآءِ ۗ اَتَقُوْلُوْنَ عَلَى اللّٰهِ

તગ઼્ફિર લના વ તર્હમ્ના લ-નકૂનન્ના
તૂ હમેં ન બખ્શે ઔર હમપર રહમ ન કરે તો હમ ઝરૂર
મિનલ ખ઼ાસિરીન ૦ ક઼ાલહ્બિતૂ
નુકસાન વાલોંમેં હુએ. ફરમાયા,
બઅ્-દુકુમ લિ-બઅ્-દિન અ઼દુવ્વ ૮
ઉતરો તુમમેં એક દૂસરે કા દુશ્મન હૈ,
વ લકુમ ફિલ અરદ્દિ મુસ્તક઼ર્રુંવ્ વ
ઔર તુમ્હેં ઝમીનમેં એક વક્ત તક ઠહેરના ઔર
મતાઉન ઇલા હીન ૦ ક઼ાલા ફીહા
બરતના હૈ. ફરમાયા ઉસીમેં
તહ્યવ્ના વ ફીહા તમૂતૂના વ મિન્હા
જિયોગે ઔર ઉસીમેં મરોગે ઔર ઉસીમેં
તુખ્રજૂન ૦ યા બની આ-દમા ક઼દ અન્ઝલ્ના અ઼લય્કુમ લિબાસંય્
ઉઠાએ જાઓગે. અય આદમકી ઔલાદ બેશક હમને તુમ્હારી તરફ એક લિબાસ
યુવારી સવ્આતિકુમ વ રીશા ۭ વ લિબાસુત તક઼્વા ۙ ઝ઼ાલિકા
વો ઉતારા કે તુમ્હારી શરમકી ચીઝેં છુપાએ ઔર એક વો કે તુમ્હારી આરાઇશ હો, ઔર પરહેઝગારી કા લિબાસ વો સબસે
ખ઼ૈર ۭ ઝ઼ાલિકા મિન આયાતિલ્લાહિ લઅ઼લ્લહુમ યઝ઼્ઝક્-કરૂન ૦
ભલા, યે અલ્લાહકી નિશાનિયોં મેંસે હૈ કે કહીં વો નસીહત માનેં.
યા બની આ-દમા લા યફ્તિનન્નકુમુશ શય્તાનુ કમા
અય આદમ કી ઔલાદ ! ખબરદાર ! તુમ્હેં શૈતાન ફિતને મેં ન ડાલે જૈસા
અખ્રજા અ-બ-વય્કુમ મિનલ જન્નતિ યન્ઝિઉ અ઼ન્હુમા લિબા-સહુમા
તુમ્હારે માં બાપકો બિહિશ્ત સે નિકાલા, ઉતરવા દિએ ઉનકે લિબાસ
લિ-યુરિ-યહુમા સવ્આતિહિમા ۭ ઇન્નહૂ યરાકુમ હુવ વ ક઼બીલુહૂ મિન
કે ઉનકી શરમ કી ચીઝેં ઉન્હેં નઝર પળેં, બેશક વો ઔર ઉસકા કુમ્બા તુમ્હેં વહાંસે દેખતે હૈં
હ઼ય્સુ લા તરવ્-નહુમ ۭ ઇન્ના જઅ઼લ્નશ શયાતીના અવ્લિયાઅ
કે તુમ ઉન્હેં નહીં દેખતે. બેશક હમને શૈતાનકો ઉનકા દોસ્ત કિયા હૈ
લિલ્લઝ઼ીના લા યુઅ્-મિનૂન ૦ વ ઇઝ઼ા ફ-અ઼લૂ ફાહિ઼-શતન ક઼ાલૂ
જો ઈમાન નહીં લાતે હૈં. ઔર જબ કોઈ બે-હયાઈ કરેં તો કેહતે હૈં
વ-જદના અ઼-લય્હા આબા-અના વલ્લાહુ અ-મ-રના બિહા ۭ કુલ
હમને ઈસપર અપને બાપ દાદાકો પાયા ઔર અલ્લાહને હમેં ઈસકા હુકમ દિયા, તો ફરમાઓ
ઇન્નલ્લાહા લા યઅ્-મુરુ બિલ ફહ્શાઅ્ ۭ અ-તકૂલૂના અ઼લલ્લાહિ
બેશક અલ્લાહ બે-હયાઈ કા હુકમ નહીં દેતા, ક્યા અલ્લાહ પર વો બાત લગાતે હો

مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٢٨﴾ قُلْ اَمَرَ رَبِّيْ بِالْقِسْطِ ۗ وَاَقِيْمُوْا
وُجُوْهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَّادْعُوْهُ مُخْلِصِيْنَ
لَهُ الدِّيْنَ ۬ۚ كَمَا بَدَاَكُمْ تَعُوْدُوْنَ ﴿٢٩﴾ فَرِيْقًا هَدٰى
وَفَرِيْقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلٰلَةُ ؕ اِنَّهُمُ اتَّخَذُوا
الشَّيٰطِيْنَ اَوْلِيَآءَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وَيَحْسَبُوْنَ
اَنَّهُمْ مُّهْتَدُوْنَ ﴿٣٠﴾ يٰبَنِيْٓ اٰدَمَ خُذُوْا زِيْنَتَكُمْ عِنْدَ
كُلِّ مَسْجِدٍ وَّكُلُوْا وَاشْرَبُوْا وَلَا تُسْرِفُوْا ۚ اِنَّهٗ
لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِيْنَ ﴿٣١﴾ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِيْنَةَ اللّٰهِ الَّتِيْٓ
اَخْرَجَ لِعِبَادِهٖ وَالطَّيِّبٰتِ مِنَ الرِّزْقِ ؕ قُلْ هِيَ
لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَّوْمَ
الْقِيٰمَةِ ؕ كَذٰلِكَ نُفَصِّلُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّعْلَمُوْنَ ﴿٣٢﴾
قُلْ اِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا
وَمَا بَطَنَ وَالْاِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَاَنْ تُشْرِكُوْا

માલા તઅ્-લમૂન O કુલ અ-મર રબ્બી
જિસકી તુમ્હેં ખબર નહીં. તુમ ફરમાઓ મેરે રબ ને
બિલ કિસ્ત્ ۚ વ અકીમૂ વુજૂ-હકુમ
ઈન્સાફ કા હુકમ દિયા હૈ, ઔર અપને મુંહ સીધે કરો
ઇ'ન્દ કુલ્લિ મસ્જિદિંવ્ વદઊહુ
હર નમાઝ કે વક્ત ઔર ઉસકી ઈબાદત કરો
મુખ્લિસીન લહુદ દીન ۚ કમા
નરે ઉસકે બન્દે હોકર, જૈસે
બ-દ-અકુમ તઊદૂન O ફરીકન હદા વ
ઉસને તુમ્હારા આગાઝ કિયા વૈસે હી પલટોગે. એક ફિરકે
ફરીકન હક્ક અ-લયહિમુદ્ દ્લાલહ ؕ
કો રાહ દિખાઈ ઔર એક ફિરકે કી ગુમરાહી સાબિત હુઈ,
ઇન્નહુમુત ત-ખઝુશ શયાતીન અવ્લિયાઅ મિન દૂનિલ્લાહિ
ઉન્હોંને અલ્લાહકો છોડકર શૈતાનોં કો વાલી બનાયા
વ યહ્-સબૂન અન્નહુમ મુહ-તદૂન O યા બની આ-દમ ખુઝૂ ઝી-ન-તકુમ
ઔર સમઝતે યે હૈં કે વો રાહ પર હૈં. અય આદમ કી ઔલાદ અપની ઝીનત લો
ઇ'ન્દ કુલ્લિ મસ્જિદિંવ્ વ કુલૂ વશરબૂ વલા તુસ્રિફૂ ۚ ઇન્નહૂ લા
જબ મસ્જિદ મેં જાઓ ઔર ખાઓ ઔર પિયો ઔર હદ સે ન બઢો, બેશક
યુહિબ્બુલ મુસ્રિફીન O કુલ મન હર્-રમ ઝી-નતલ્લાહિલ લતી અખ્રજ
હદ સે બઢનેવાલે ઉસે પસન્દ નહીં. તુમ ફરમાઓ, કિસને હરામ કી અલ્લાહકી વો ઝીનત જો
લિ-ઇબાદિહી વત્તય્યિબાતિ મિનર રિઝ્ક ؕ કુલ હિય લિલ્લઝીન
ઉસને અપને બન્દોં કે લિએ નિકાલી ઔર પાક રિઝક, તુમ ફરમાઓ, કે વો
આ-મનૂ ફિલ હયાતિદ દુન્યા ખાલિ-સતંય્ યવ્મલ કિયામહ ؕ
ઈમાન વાલોંકે લિએ હૈ દુનિયામેં ઔર કયામતમેં તો ખાસ ઉન્હી કી હૈ,
કઝાલિક નુફસ્સિલુલ આયાતિ લિ-કવ્મિંય્ યઅ્-લમૂન O
હમ યૂંહી મુફસ્સલ આયતેં બયાન કરતે હૈં ઈલ્મ વાલોંકે લિએ.
કુલ ઇન્નમા હર્-રમ રબ્બિયલ ફવાહિશ મા ઝ-હર મિન્હા વમા
તુમ ફરમાઓ, મેરે રબ ને તો બે-હયાઈયાં હરામ ફરમાઈ હૈં જો ઉનમેં ખુલી હૈં ઔર જો
બ-તન વલ ઇસ્મ વલ બગ્ય બિ-ગય્રિલ હક્કિ વ અન તુશ્રિકૂ
છુપી હૈં ઔર ગુનાહ ઔર નાહક ઝિયાદતી ઔર યે કે અલ્લાહકા શરીક કરો

بِاللّٰهِ مَا لَمْ يُنَزِّلْ بِهٖ سُلْطٰنًا وَّ اَنْ تَقُوْلُوْا عَلَى
اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ۝ وَلِكُلِّ اُمَّةٍ اَجَلٌ ۚ فَاِذَا جَآءَ
اَجَلُهُمْ لَا يَسْتَاْخِرُوْنَ سَاعَةً وَّلَا يَسْتَقْدِمُوْنَ ۝
يٰبَنِيْٓ اٰدَمَ اِمَّا يَاْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقُصُّوْنَ
عَلَيْكُمْ اٰيٰتِيْ ۙ فَمَنِ اتَّقٰى وَاَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ
وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ۝ وَالَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا
وَاسْتَكْبَرُوْا عَنْهَآ اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ ۚ هُمْ فِيْهَا
خٰلِدُوْنَ ۝ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرٰى عَلَى اللّٰهِ
كَذِبًا اَوْ كَذَّبَ بِاٰيٰتِهٖ ۗ اُولٰٓئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيْبُهُمْ
مِّنَ الْكِتٰبِ ۗ حَتّٰٓى اِذَا جَآءَتْهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ ۙ
قَالُوْٓا اَيْنَ مَا كُنْتُمْ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ ۗ قَالُوْا
ضَلُّوْا عَنَّا وَشَهِدُوْا عَلٰٓى اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كَانُوْا
كٰفِرِيْنَ ۝ قَالَ ادْخُلُوْا فِيْٓ اُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ

બિલ્લાહિ માલમ યુનઝ્ઝિલ બિહી
જિસકી ઉસને સનદ ન ઉતારી
સુલ્તાનંવ્ વ અન તકૂલૂ અલલ્લાહિ
ઔર યે કે અલ્લાહ પર વો બાત કહો
માલા તઅ-લમૂન ○ વ લિ-કુલ્લિ ઉમ્મતિન
જિસકા ઈલ્મ નહીં રખતે. ઔર હર ગિરોહ કા
અ-જલ ج ફ-ઇઝા જાઅ અ-જલુહુમ
એક વા'દા હૈ, તો જબ ઉનકા વા'દા આએગા
લા યસ્તઅ-ખિરૂના સા-અતંવ્ વલા
એક ઘળી ન પીછે હો, ન
યસ્તકિ્દમૂન ○ યા બની આ-દમા ઇમ્મા
આગે. અય આદમ કી ઔલાદ અગર
યઅ-તિયન્નકુમ રુસુલુમ મિન્કુમ યકુસ્સૂના અ-લયકુમ આયાતી ۚ
તુમ્હારે પાસ તુમ મેંકે રસૂલ આએં મેરી આયતેં પળ્હતે
ફ-મનિત તકા વ અસ્લહ ફલા ખવ્ફુન અ-લયહિમ વલા હુમ
તો જો પરહેઝગારી કરે ઔર સંવરે તો ઉસપર ન કુછ ખૌફ ઔર ન
યહ્-ઝનૂન ○ વલ્લઝીના કઝ્ઝબૂ બિ-આયાતિના વસ્તક-બરૂ અન્હા
કુછ ગમ. ઔર જિન્હોંને હમારી આયતેં ઝુટલાઈ ઔર ઉનકે મુકાબિલ તકબ્બુર કિયા
ઉલાઇકા અસ્હાબુન નાર ج હુમ ફીહા ખાલિદૂન ○ ફ-મન અઝ્-લમુ
વો દોઝખી હૈં ઉન્હેં ઉસમે હમેશા રેહના. તો ઉસસે
મિમ મનિફ-તરા અલલ્લાહિ કઝિબન અવ્ કઝ્-ઝબા બિ-આયાતિહ ط
બળ્હકર ઝાલિમ કૌન જિસને અલ્લાહ પર ઝૂટ બાંધા યા ઉસકી આયતેં ઝુટલાઈ,
ઉલાઇકા યનાલુહુમ નસીબુહુમ મિનલ કિતાબ ط હત્તા ઇઝા જાઅત્હુમ
ઉન્હેં ઉનકે નસીબ કા લિખા પહુંચેગા, યહાં તક કે જબ ઉનકે પાસ
રુસુલુના ય-તવફ-ફવ્-નહુમ ۚ કાલૂ અયના મા કુન્તુમ તદ્ઊના
હમારે ભેજે હુએ ઉનકી જાન નિકાલને આએં તો ઉનસે કેહતે હૈં કહાં હૈં વો જિનકો તુમ
મિન દૂનિલ્લાહ ط કાલૂ દલ્લૂ અન્ના વ શહિદૂ અલા અન્ફુસિહિમ
અલ્લાહકે સિવા પૂજતે થે. કેહતે હૈં વો હમસે ગુમ ગએ ઔર અપની જાનોં પર આપ ગવાહી દેતે હૈં
અન્નહુમ કાનૂ કાફિરીન ○ કાલદ્-ખુલૂ ફી ઉ-મમિન કદ ખલત મિન
કે વો કાફિર થે. અલ્લાહ ઉનસે ફરમાતા હૈ કે તુમસે પેહલે જો ઔર જમાઅતેં

قَبْلِكُمْ مِّنَ الْجِنِّ وَالْاِنْسِ فِى النَّارِ ۭ كُلَّمَا دَخَلَتْ
اُمَّةٌ لَّعَنَتْ اُخْتَهَا ۭ حَتّٰٓى اِذَا ادَّارَكُوْا فِيْهَا جَمِيْعًا ۙ
قَالَتْ اُخْرٰىهُمْ لِاُوْلٰىهُمْ رَبَّنَا هٰٓؤُلَاۗءِ اَضَلُّوْنَا
فَاٰتِهِمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِّنَ النَّارِ ڛ قَالَ لِكُلٍّ
ضِعْفٌ وَّلٰكِنْ لَّا تَعْلَمُوْنَ ۝۳۸ وَقَالَتْ اُوْلٰىهُمْ
لِاُخْرٰىهُمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ
فَذُوْقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْسِبُوْنَ ۝۳۹ اِنَّ
الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا بِاٰيٰتِنَا وَاسْتَكْبَرُوْا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ
لَهُمْ اَبْوَابُ السَّمَاۗءِ وَلَا يَدْخُلُوْنَ الْجَنَّةَ حَتّٰى
يَلِجَ الْجَمَلُ فِيْ سَمِّ الْخِيَاطِ ۭ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي
الْمُجْرِمِيْنَ ۝۴۰ لَهُمْ مِّنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَّمِنْ فَوْقِهِمْ
غَوَاشٍ ۭ وَكَذٰلِكَ نَجْزِي الظّٰلِمِيْنَ ۝۴۱ وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا اِلَّا وُسْعَهَآ

ક઼બ્લિકુમ મિનલ જિન્નિ વલ ઇન્સિ
જિન્ન ઔર આદમિયોં કી આગમેં ગઈ, ઉન્હીંમેં જાઓ,
ફિન્નાર ૮ કુલ્લમા દ-ખ઼લત ઉમ્મતુલ
જબ એક ગિરોહ દાખિલ હોતા હૈ
લ-અ-નત ઉખ્તહા ૮ હ઼ત્તા ઇઝ઼દ દા-રકૂ
દૂસરે પર લા'નત કરતા હૈ યહાં તક કે જબ સબ
ફીહા જમીઅન ૪ ક઼ાલત ઉખ્રાહુમ
ઉસમેં જા પળે તો પિછલે
લિ-ઊલાહુમ રબ્બના હા-ઉલાઇ
પેહલોંકો કહેંગે અય રબ હમારે ઇન્હોંને
અદ઼લ્લૂના ફ-આતિહિમ અ઼ઝ઼ાબન
હમકો બેહકાયા થા તો ઇન્હેં
દ઼િઅ્-ફમ મિનન નાર ૮ ક઼ાલા લિ-કુલ્લિન દ઼િઅ્-ફુંવ્ વ લાકિલ્લા
આગકા દૂના અઝાબ દે, ફરમાએગા સબકો દૂના હૈ મગર
તઅ્-લમૂન ○ વ ક઼ાલત ઊલાહુમ લિ-ઉખ઼્રાહુમ ફમા કાના લકુમ
તુમ્હેં ખબર નહીં. ઔર પેહલે પિછલોંસે કહેંગે તો તુમ
અ઼-લય્ના મિન ફદ઼્લિન ફ-ઝ઼ૂકુલ અ઼ઝ઼ાબા બિમા કુન્તુમ તક્સિબૂન
કુછ હમસે અચ્છે ન રહે તો ચખો અઝાબ બદલા અપને કિએકા.
ઇન્નલ લઝ઼ીના કઝ઼્-ઝ઼બૂ બિ-આયાતિના વસ્તક-બરૂ અ઼ન્હા લા
વો જિન્હોંને હમારી આયતેં ઝુટલાઈ ઔર ઉનકે મુકાબિલ તકબ્બુર કિયા
તુફત્તહુ લહુમ અબ્વાબુસ સમાઇ વલા યદખુલૂનલ જન્નતા હ઼ત્તા
ઉનકે લિએ આસમાન કે દરવાઝે ન ખોલે જાએંગે ઔર ન વો જન્નતમેં દાખિલ હોં જબતક
યલિજલ જ-મલુ ફી સમ્મિલ ખ઼િયાત઼ ૮ વ કઝ઼ાલિકા નજ્ઝિલ મુજ્રિમીન ○
સૂઈ કે નાકે ઊંટ દાખિલ ન હો, ઔર મુજરિમોં કો હમ ઐસા હી બદલા દેતે હૈં.
લહુમ મિન જહન્નમા મિહાદુંવ્ વ મિન ફવ્કિ઼હિમ ગ઼વાશ ૮
ઉન્હેં આગ હી બિછૌના ઔર આગ હી ઓળ્હના
વ કઝ઼ાલિકા નજ્ઝિઝ઼ ઝ઼ાલિમીન ○ વલ્લઝ઼ીના આ-મનૂ
ઔર ઝાલિમોં કો હમ ઐસા હી બદલા દેતે હૈં. ઔર વો જો ઈમાન લાએ
વ અ઼મિલુસ઼ સ઼ાલિહ઼ાતિ લા નુકલ્લિફુ નફ-સન ઇલ્લા વુસ્અ઼હા
ઔર તાકત ભર અચ્છે કામ કિએ હમ કિસીપર તાકત સે ઝિયાદા બોઝ નહીં રખતે,

اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ ۚ هُمْ فِيْهَا خٰلِدُوْنَ ۝
وَ نَزَعْنَا مَا فِىْ صُدُوْرِهِمْ مِّنْ غِلٍّ تَجْرِىْ مِنْ
تَحْتِهِمُ الْاَنْهٰرُ ۚ وَ قَالُوا الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِىْ هَدٰىنَا
لِهٰذَا ۗ وَ مَا كُنَّا لِنَهْتَدِىَ لَوْ لَآ اَنْ هَدٰىنَا اللّٰهُ ۚ
لَقَدْ جَآءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ ؕ وَ نُوْدُوْٓا اَنْ
تِلْكُمُ الْجَنَّةُ اُوْرِثْتُمُوْهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُوْنَ ۝
وَ نَادٰٓى اَصْحٰبُ الْجَنَّةِ اَصْحٰبَ النَّارِ اَنْ قَدْ
وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُّمْ مَّا
وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا ؕ قَالُوْا نَعَمْ ۚ فَاَذَّنَ مُؤَذِّنٌۢ
بَيْنَهُمْ اَنْ لَّعْنَةُ اللّٰهِ عَلَى الظّٰلِمِيْنَ ۝ الَّذِيْنَ
يَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ وَ يَبْغُوْنَهَا عِوَجًا ۚ
وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ كٰفِرُوْنَ ۝ وَ بَيْنَهُمَا حِجَابٌ ۚ
وَعَلَى الْاَعْرَافِ رِجَالٌ يَّعْرِفُوْنَ كُلًّاۢ بِسِيْمٰىهُمْ ۚ

ઉલાઇકા અસ્હાબુલ જન્નહ ૮ હુમ ફીહા
વો જન્નત વાલે હૈં, ઉન્હેં ઉસમેં

ખાલિદૂન O વ નઝઅ્ના માફી સુદૂરિહિમ
હમેશા રેહના. ઔર હમને ઉનકે સીનોં મેંસે

મિન ગિલ્લિન તજરી મિન તહ્તિહિમુલ
કીને ખીંચ લિએ ઉનકે નીચે

અન્હાર ૮ વ કાલુલ હમ્દુ લિલ્લાહિલ
નેહરેં બહેંગી, ઔર કહેંગે સબ ખૂબિયાં અલ્લાહકો

લઝી હદાના લિ-હાઝા ۛ વ મા કુન્ના
જિસને હમેં ઈસકી રાહ દિખાઈ, ઔર હમ

લિ-નહ-તદિયા લવ્લૉ અન હદાનલ્લાહ ૮
રાહ ન પાતે અગર અલ્લાહ હમેં રાહ ન દિખાતા,

લ-કદ જાઁ-અત રુસુલુ રબ્બિના બિલ હક્ક ط વ નૂદૂ
બેશક હમારે રબ કે રસૂલ હક લાએ, ઔર નિદા હુઈ

અન તિલ્કુમુલ જન્નતુ ઊરિસ્તુમૂહા બિમા કુન્તુમ તઅ્-મલૂન O
કે યે જન્નત તુમ્હેં મીરાસ મિલી સિલા તુમ્હારે આ'માલ કા.

વ નાદૉ અસ્હાબુલ જન્નતિ અસ્હાબન નારિ અન કદ વ-જદ્ના
ઔર જન્નત વાલોંને દોઝખ વાલોંકો પુકારા કે હમેં તો મિલ ગયા

મા વ-અ-દના રબ્બુના હક્કન ફ-હલ વજત્તુમ મા વ-અદા
જો સચ્ચા વા'દા હમસે હમારે રબ ને કિયા થા તો ક્યા તુમને ભી પાયા જો

રબ્બુકુમ હક્કા ط કાલૂ નઅમ ૮ ફ-અઝ્-ઝન મુઅઝ્ઝિનુમ
તુમ્હારે રબ ને સચ્ચા વા'દા તુમ્હેં દિયા થા? બોલે, હાં, ઔર બીચમેં મુનાદીને પુકાર દિયા

બય્-નહુમ અલ લઅ્-નતુલ્લાહિ અલઝ્ ઝાલિમીન O અલ્લઝીના
કે અલ્લાહકી લા'નત ઝાલિમોં પર. જો

યસુદ્દૂના અન સબીલિલ્લાહિ વ યબ્ગૂ-નહા ઇ-વજા ૮
અલ્લાહકી રાહસે રોકતે હૈં ઔર ઉસમેં કજી ચાહતે હૈં,

વ હુમ બિલ આખિ-રતિ કાફિરૂન O વ બય્-નહુમા હિજાબ ૮
ઔર આખિરતકા ઈન્કાર રખતે હૈં. ઔર જન્નત વ દોઝખ કે બીચમેં એક પરદા હૈ,

વ અલલ્ અઅ્-રાફિ રિજાલુંય્ યઅ્-રિફૂના કુલ્લમ બિ-સીમાહુમ ૮
ઔર આ'રાફ પર કુછ મર્દ હોંગે કે દોનોં ફરીક કો ઉનકી પેશાનિયોં સે પેહચાનેંગે,

وَنَادَوْا اَصْحٰبَ الْجَنَّةِ اَنْ سَلٰمٌ عَلَيْكُمْ قف لَمْ
يَدْخُلُوْهَا وَهُمْ يَطْمَعُوْنَ ﴿٤٦﴾ وَاِذَا صُرِفَتْ اَبْصَارُهُمْ
تِلْقَآءَ اَصْحٰبِ النَّارِ ۙ قَالُوْا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ
الْقَوْمِ الظّٰلِمِيْنَ ﴿٤٧﴾ وَنَادٰۤى اَصْحٰبُ الْاَعْرَافِ رِجَالًا
يَّعْرِفُوْنَهُمْ بِسِيْمٰىهُمْ قَالُوْا مَاۤ اَغْنٰى عَنْكُمْ
جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُوْنَ ﴿٤٨﴾ اَهٰۤؤُلَآءِ
الَّذِيْنَ اَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللّٰهُ بِرَحْمَةٍ ۭ اُدْخُلُوا
الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَاۤ اَنْتُمْ تَحْزَنُوْنَ ﴿٤٩﴾
وَنَادٰۤى اَصْحٰبُ النَّارِ اَصْحٰبَ الْجَنَّةِ اَنْ اَفِيْضُوْا
عَلَيْنَا مِنَ الْمَآءِ اَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللّٰهُ ۭ قَالُوْۤا اِنَّ
اللّٰهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكٰفِرِيْنَ ﴿٥٠﴾ الَّذِيْنَ اتَّخَذُوْا
دِيْنَهُمْ لَهْوًا وَّلَعِبًا وَّغَرَّتْهُمُ الْحَيٰوةُ الدُّنْيَا ۚ
فَالْيَوْمَ نَنْسٰىهُمْ كَمَا نَسُوْا لِقَآءَ يَوْمِهِمْ هٰذَا ۙ وَمَا

વ નાદવ્ અસ્હાબલ જન્નતિ અન
ઔર વો જન્નતિયોં કો પુકારેંગે કે
સલામુન અ-લય્કુમ قف **લમ યદખુલૂહા**
સલામ તુમપર, યે જન્નતમેં ન ગએ
વહુમ યત્મઊન O વ ઇઝા સુરિફત
ઔર ઉસકી તમા' રખતે હૈં. ઔર જબ
અબ્સારુહુમ તિલ્કાઅ અસ્હાબિન
ઉનકી આંખેં દોઝખિયોં કી તરફ ફિરેંગી
નારિ ۙ કાલૂ રબ્બના લા તજઅલ્ના
કહેંગે અય હમારે રબ હમેં
મઅલ કવ્મિઝ્ ઝાલિમીન ۶ વ નાદા
ઝાલિમોંકે સાથ ન કર. ઔર
અસ્હાબુલ અઅ્-રાફિ રિજાલંય્ યઅ્-રિફૂ-નહુમ બિ-સીમાહુમ
આ'રાફ વાલે કુછ મરદોં કો પુકારેંગે જિન્હેં ઉનકી પેશાની સે પેહચાનતે હૈં
કાલૂ મા અગ્ના અન્કુમ જમ્ઉકુમ વમા કુન્તુમ તસ્તક્બિરૂન O
કહેંગે તુમ્હેં કામ આયા તુમ્હારા જથ્થા ઔર વો જો તુમ ગુરૂર કરતે થે ?
અ-હાઉલાઇલ લઝીના અક્સમ્તુમ લા યનાલુહુમુલ્લાહુ બિ-રહ્મહ ط
ક્યા યે હૈં વો લોગ જિનપર તુમ કસમેં ખાતે થે કે અલ્લાહ ઉનપર અપની રહમત કુછ ન કરેગા,
ઉદખુલુલ જન્નતા લા ખવ્ફુન અ-લય્કુમ વલા અન્તુમ તહ્-ઝનૂન O
ઉનસે તો કહા ગયા કે જન્નત મેં જાઓ ન તુમકો અન્દેશા ન કુછ ગમ.
વ નાદા અસ્હાબુન નારિ અસ્હાબલ જન્નતિ અન અફીદૂ અ-લય્ના
ઔર દોઝખી બેહિશ્તિયોં કો પુકારેંગે કે હમેં
મિનલ માઇ અવ્ મિમ્મા ર-ઝ-કકુમુલ્લાહ્ ط **કાલૂ ઇન્નલ્લાહ**
અપને પાની કા કુછ ફૈઝ દો યા ઉસ ખાને કા જો અલ્લાહને તુમ્હેં દિયા, કહેંગે બેશક અલ્લાહને
હર્-ર-મહુમા અલલ્ કાફિરીન ۵ અલ્લઝીનત ત-ખઝૂ દી-નહુમ
ઈન દોનોંકો કાફિરોં પર હરામ કિયા હૈ. જિન્હોંને અપને દીન કો
લહ્વંવ્ વ લઇબંવ્ વ ગર્રત્હુમુલ હયાતુદ દુન્યા ج **ફલ યવ્મ**
ખેલ તમાશા બના લિયા ઔર દુનિયા કી ઝીસ્ત ને ઉન્હેં ફરેબ દિયા, તો આજ
નન્સાહુમ કમા નસૂ લિકાઅ યવ્મિહિમ હાઝા ۙ વમા
હમ ઉન્હેં છોળ દેંગે જૈસા ઉન્હોંને ઈસદિન કે મિલને કા ખયાલ છોળા થા, ઔર જૈસા

كَانُوۡا بِاٰيٰتِنَا يَجۡحَدُوۡنَ ۞ وَلَقَدۡ جِئۡنٰهُمۡ بِكِتٰبٍ
فَصَّلۡنٰهُ عَلٰى عِلۡمٍ هُدًى وَّرَحۡمَةً لِّقَوۡمٍ يُّؤۡمِنُوۡنَ ۞
هَلۡ يَنۡظُرُوۡنَ اِلَّا تَاۡوِيۡلَهٗ ؕ يَوۡمَ يَاۡتِىۡ تَاۡوِيۡلُهٗ
يَقُوۡلُ الَّذِيۡنَ نَسُوۡهُ مِنۡ قَبۡلُ قَدۡ جَآءَتۡ رُسُلُ
رَبِّنَا بِالۡحَقِّ ۚ فَهَلۡ لَّنَا مِنۡ شُفَعَآءَ فَيَشۡفَعُوۡا
لَنَاۤ اَوۡ نُرَدُّ فَنَعۡمَلَ غَيۡرَ الَّذِىۡ كُنَّا نَعۡمَلُ ؕ قَدۡ
خَسِرُوۡۤا اَنۡفُسَهُمۡ وَضَلَّ عَنۡهُمۡ مَّا كَانُوۡا يَفۡتَرُوۡنَ ۞
اِنَّ رَبَّكُمُ اللّٰهُ الَّذِىۡ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالۡاَرۡضَ
فِىۡ سِتَّةِ اَيَّامٍ ثُمَّ اسۡتَوٰى عَلَى الۡعَرۡشِ يُغۡشِى
الَّيۡلَ النَّهَارَ يَطۡلُبُهٗ حَثِيۡثًا ۙ وَّالشَّمۡسَ وَالۡقَمَرَ
وَالنُّجُوۡمَ مُسَخَّرٰتٍۭ بِاَمۡرِهٖ ؕ اَلَا لَهُ الۡخَلۡقُ وَالۡاَمۡرُ ؕ
تَبٰرَكَ اللّٰهُ رَبُّ الۡعٰلَمِيۡنَ ۞ اُدۡعُوۡا رَبَّكُمۡ
تَضَرُّعًا وَّخُفۡيَةً ؕ اِنَّهٗ لَا يُحِبُّ الۡمُعۡتَدِيۡنَ ۞

કાનૂ બિ-આયાતિના યજહ્દૂન ○
હમારી આયતોંસે ઈન્કાર કરતે થે.
વ લ-કદ જિઅ-નાહુમ બિ-કિતાબિન
ઔર બેશક હમ ઉનકે પાસ એક કિતાબ લાએ
ફસ્સલ્નાહુ અલા ઈલ્મિન હુદંવ્ વ
જિસે હમને એક બળે ઈલ્મસે મુફસ્સલ કિયા હિદાયત વ
રહ્-મતલ લિ-કવ્મિંય્ યુઅ-મિનૂન ○
રહમત ઈમાન વાલોં કે લિએ.
હલ યન્ઝુરૂના ઈલ્લા તઅ-વીલહ ط યવ્મા
કાહે કી રાહ દેખતે હૈં મગર ઈસકી કે ઈસ કિતાબકા કહા
યઅ-તી તઅ-વીલુહૂ યકૂલુલ લઝીના
હુવા અન્જામ સામને આએ જિસદિન ઉસકા બતાયા અન્જામ
નસૂહુ મિન કબ્લુ કદ જાઅત રુસુલુ રબ્બિના બિલ હક્ક ج
વાકેઅ હોગા બોલ ઉઠેંગે વો જો ઈસે પેહલેસે ભુલાએ બૈઠે થે કે બેશક હમારે રબ કે રસૂલ હક લાએ થે,
ફ-હલ લના મિન શુ-ફઆઆ ફ-યશફઊ લના અવ્ નુરદ્દુ
તો હૈં કોઈ હમારે સિફારિશી જો હમારી શફાઅત કરેં યા હમ વાપસ ભેજે જાએં
ફ-નઅ-મલા ગયરલ લઝી કુન્ના નઅ-મલ ط કદ ખસિરૂ અન્ફુ-સહુમ
કે પેહલે કામોંકે ખિલાફ કામ કરેં બેશક ઉન્હોંને અપની જાનેં નુકસાનમેં ડાલીં
વ દલ્લા અન્હુમ મા કાનૂ યફ-તરૂન ○ ઈન્ના રબ્બકુમુલ્લાહુલ લઝી
ઔર ઉનસે ખોએ ગએ જો બોહતાન ઉઠાતે થે. બેશક તુમ્હારા રબ અલ્લાહ હૈ જિસને
ખ-લકસ સમાવાતિ વલ અરદા ફી સિત્તતિ અય્યામિન સુમ્મસ્તવા
આસમાન ઔર ઝમીન છે દિન મેં બનાએ ફિર
અલલ અર્શ قف યુગ્શિલ લયલન નહારા યત્લુબુહૂ હસીસંવ્ ۷
અર્શપર ઈસ્તિવા ફરમાયા જૈસા ઉસકી શાનકે લાયક હૈ, રાત દિનકો એક દૂસરે સે ઢાંકતા હૈ કે જલ્દ ઉસકે પીછે લગા આતા હૈ
વશ્શમ્સા વલ ક-મરા વન્નુજૂમા મુસખ્ખરાતિમ બિ-અમ્રિહ ط અલા
ઔર સૂરજ ઔર ચાંદ ઔર તારોંકો બનાયા સબ ઉસકે હુકમકે દબે હુએ, સુન લો!
લહુલ ખલ્કુ વલ અમ્ર ط તબા-રકલ્લાહુ રબ્બુલ આ-લમીન ○ ઉદઊ
ઉસીકે હાથ હૈ પૈદા કરના ઔર હુકમ દેના, બળી બરકત વાલા હૈ અલ્લાહ રબ સારે જહાન કા.
રબ્બકુમ તદર્રુઅંવ્ વ ખુફ-યહ ط ઈન્નહૂ લા યુહિબ્બુલ મુઅ-તદીન ○
અપને રબ સે દુઆ કરો ગિળગિળાતે ઔર આહિસ્તા, બેશક હદસે બળહનેવાલે ઉસે પસન્દ નહીં.

وَلَا تُفْسِدُوْا فِى الْاَرْضِ بَعْدَ اِصْلَاحِهَا وَادْعُوْهُ خَوْفًا
وَّطَمَعًا ؕ اِنَّ رَحْمَتَ اللّٰهِ قَرِيْبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِيْنَ ﴿٥٦﴾
وَهُوَ الَّذِىْ يُرْسِلُ الرِّيٰحَ بُشْرًاۢ بَيْنَ يَدَىْ
رَحْمَتِهٖ ؕ حَتّٰٓى اِذَآ اَقَلَّتْ سَحَابًا ثِقَالًا سُقْنٰهُ
لِبَلَدٍ مَّيِّتٍ فَاَنْزَلْنَا بِهِ الْمَآءَ فَاَخْرَجْنَا بِهٖ
مِنْ كُلِّ الثَّمَرٰتِ ؕ كَذٰلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتٰى لَعَلَّكُمْ
تَذَكَّرُوْنَ ﴿٥٧﴾ وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرُجُ نَبَاتُهٗ
بِاِذْنِ رَبِّهٖ ۚ وَالَّذِىْ خَبُثَ لَا يَخْرُجُ اِلَّا نَكِدًا ؕ
كَذٰلِكَ نُصَرِّفُ الْاٰيٰتِ لِقَوْمٍ يَّشْكُرُوْنَ ﴿٥٨﴾
لَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوْحًا اِلٰى قَوْمِهٖ فَقَالَ يٰقَوْمِ
اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ؕ اِنِّىْٓ
اَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿٥٩﴾ قَالَ
الْمَلَاُ مِنْ قَوْمِهٖٓ اِنَّا لَنَرٰىكَ فِىْ ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ﴿٦٠﴾

વલા તુફસિદૂ ફિલ અરદિ બઅ્-દ।
ઔર ઝમીન મેં ફસાદ ન ફૈલાઓ
ઇસ્લાહિહા વદઊહુ ખવ્ફંવ્ વ
ઉસકે સંવરને કે બાદ ઔર ઉસસે દુઆ કરો ડરતે ઔર
તમઅ। ૮ ઇન્ના રહ્-મતલ્લાહિ
તમા' કરતે, બેશક અલ્લાહ કી રહમત
કરીબુમ મિનલ મુહ્સિનીન ○
નેકોં સે કરીબ હૈ.
વહુવલ લઝી યુરસિલુર રિયાહ બુશ્રમ
ઔર વહી હૈ કે હવાએં ભેજતા હૈ
બય્ન। યદય્ રહ્-મતિહ ૮ હત્તા
ઉસકી રહમતકે આગે મુઝદા સુનાતી, યહાં તક કે
ઇઝા અકલ્લત સહાબન સિકાલન સુક્નાહુ લિ-બ-લદિમ
જબ ઉઠા લાએં ભારી બાદલ હમને ઉસે કિસી મુરદા શહેર કી તરફ ચલાયા
મય્યિતિન ફ-અન્ઝલ્ના બિહિલ માઅ। ફ-અખ્રજના બિહી
ફિર ઉસસે પાની ઉતારા ફિર ઉસસે
મિન કુલ્લિસ્ સ-મરાત ૮ કઝાલિક। નુખ્રિજુલ મવ્તા લઅલ્લકુમ
તરહ તરહ કે ફલ નિકાલે, ઈસી તરહ હમ મુરદોંકો નિકાલેંગે કહીં તુમ
તઝક્-કરૂન ○ વલ બ-લદુત્ તય્યિબુ યખ્રુજુ નબાતુહૂ બિ-ઇઝ્નિ
નસીહત માનો. ઔર જો અચ્છી ઝમીન હૈ ઉસકા સબઝા અલ્લાહકે હુકમસે નિકલતા હૈ
રબ્બિહ ૮ વલ્લઝી ખબુસ। લા યખ્રુજુ ઇલ્લા નકિદા ૮ કઝાલિક।
ઔર જો ખરાબ હૈ ઉસમેં નહીં નિકલતા મગર થોળા બ-મુશ્કિલ, હમ યૂંહી
નુસર્રિફુલ આયાતિ લિ-કવ્મિંય્ યશ્કુરૂન ○ લ-કદ અરસલ્ના નૂહન
તરહ તરહ સે આયતેં બયાન કરતે હૈં ઉનકે લિએ જો એહસાન માનેં. બેશક હમને નૂહ કો
ઇલા કવ્મિહી ફ-કાલ। યા કવ્મિઅ્-બુદુલ્લાહ। મા લકુમ મિન ઇલાહિન
ઉસકી કૌમકી તરફ ભેજા તો ઉસને કહા અય મેરી કૌમ અલ્લાહકો પૂજો ઉસકે સિવા તુમ્હારા કોઈ મા'બૂદ
ગય્રુહ ૮ ઇન્ની અખાફુ અ-લય્કુમ અઝાબ। યવ્મિન અઝીમ ○
નહીં, બેશક મુઝે તુમપર બળે દિન કે અઝાબ કા ડર હૈ.
કાલલ મ-લઉ મિન કવ્મિહી ઇન્ના લ-નરાક। ફી દલાલિમ મુબીન ○
ઉસકી કૌમ કે સરદાર બોલે બેશક હમ તુમ્હેં ખુલી ગુમરાહી મેં દેખતે હૈં.

قَالَ يٰقَوْمِ لَيْسَ بِيْ ضَلٰلَةٌ وَّ لٰكِنِّيْ رَسُوْلٌ
مِّنْ رَّبِّ الْعٰلَمِيْنَ ﴿٦١﴾ اُبَلِّغُكُمْ رِسٰلٰتِ رَبِّيْ
وَاَنْصَحُ لَكُمْ وَ اَعْلَمُ مِنَ اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ﴿٦٢﴾
اَوَعَجِبْتُمْ اَنْ جَآءَكُمْ ذِكْرٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ عَلٰى
رَجُلٍ مِّنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوْا وَ لَعَلَّكُمْ
تُرْحَمُوْنَ ﴿٦٣﴾ فَكَذَّبُوْهُ فَاَنْجَيْنٰهُ وَ الَّذِيْنَ
مَعَهٗ فِي الْفُلْكِ وَ اَغْرَقْنَا الَّذِيْنَ كَذَّبُوْا
بِاٰيٰتِنَا ؕ اِنَّهُمْ كَانُوْا قَوْمًا عَمِيْنَ ﴿٦٤﴾ وَ اِلٰى
عَادٍ اَخَاهُمْ هُوْدًا ؕ قَالَ يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ
مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ؕ اَفَلَا تَتَّقُوْنَ ﴿٦٥﴾ قَالَ
الْمَلَاُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا مِنْ قَوْمِهٖۤ اِنَّا لَنَرٰىكَ فِيْ
سَفَاهَةٍ وَّاِنَّا لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿٦٦﴾ قَالَ
يٰقَوْمِ لَيْسَ بِيْ سَفَاهَةٌ وَّ لٰكِنِّيْ رَسُوْلٌ مِّنْ

رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ منزل ٢

ક઼ાલા યા ક઼વ્મિ લય્સા બી દ઼લા-લતુંવ્
કહા, અય મેરી કૌમ મુઝમેં ગુમરાહી કુછ નહીં

વ લાકિન્ની રસૂલુમ મિર રબ્બિલ
મૈં તો રબ્બુલ આલમીન કા રસૂલ હૂં.

અ઼ા-લમીન ○ ઉબલ્લિગુકુમ રિસાલાતિ
તુમ્હેં અપને રબ કી રિસાલતેં પહુંચાતા

ع ٨/١٥ **રબ્બી વ અન્સ઼હુ લકુમ વ અઅ્-લમુ**
ઔર તુમ્હારા ભલા ચાહતા ઔર મૈં

મિનલ્લાહિ માલા તઅ્-લમૂન ○
અલ્લાહકી તરફસે વો ઈલ્મ રખતા હૂં જો તુમ નહીં રખતે.

અ-વ-અ઼જિબ્તુમ અન જા-અકુમ
ઔર ક્યા તુમ્હેં ઈસકા અચમ્બા હુવા કે તુમ્હારે પાસ

ઝ઼િક્રુમ મિર રબ્બિકુમ અ઼લા રજુલિમ મિન્કુમ લિ-યુન્ઝ઼િ-રકુમ
તુમ્હારે રબકી તરફસે એક નસીહત આઈ તુમમેંકે એક મર્દ કી મા'રેફત કે વો તુમ્હેં ડરાએ

વ લિ-તત્તકૂ વ લઅ઼લ્લકુમ તુર્-હ઼મૂન ○ ફ-કઝ઼્-ઝ઼બૂહુ
ઔર તુમ ડરો ઔર કહીં તુમપર રહમ હો. તો ઉન્હોંને ઉસે ઝુટલાયા

ફ-અન્જય્નાહુ વલ્લઝ઼ીના મ-અ઼હૂ ફિલ ફુલ્કિ વ અગ઼્રક઼્નલ લઝ઼ીના
તો હમને ઉસે ઔર જો ઉસકે સાથ કશ્તી મેં થે નજાત દી ઔર

કઝ઼્-ઝ઼બૂ બિ-આયાતિના ط ઇન્નહુમ કાનૂ ક઼વ્મન અ઼મીન ع
અપની આયતેં ઝુટલાને વાલોંકો ડુબો દિયા, બેશક વો અન્ધા ગિરોહ થા.

વ ઇલા અ઼ાદિન અખ઼ાહુમ હૂદા ط ક઼ાલા યા ક઼વ્મિઅ્-બુદુલ્લાહા
ઔર આદ કી તરફ ઉનકી બિરાદરી સે હૂદ કો ભેજા, કહા, અય મેરી કૌમ અલ્લાહકી બન્દગી કરો

મા લકુમ મિન ઇલાહિન ગ઼ય્રુહ ط અ-ફલા તત્તકૂન ○
ઉસકે સિવા તુમ્હારા કોઈ મા'બૂદ નહીં, તો ક્યા તુમ્હેં ડર નહીં.

ક઼ાલલ્ મ-લઉલ લઝ઼ીના ક-ફરૂ મિન ક઼વ્મિહી ઇન્ના લ-નરાકા
ઉસકી કૌમ કે સરદાર બોલે બેશક હમ તુમ્હેં

ફી સફા-હતિંવ્ વ ઇન્ના લ-નઝ઼ુન્નુકા મિનલ કાઝ઼િબીન ○
બેવકૂફ સમઝતે હૈં ઔર બેશક હમ તુમ્હેં ઝૂટોંમેં ગુમાન કરતે હૈં.

ક઼ાલા યા ક઼વ્મિ લય્સા બી સફા-હતુંવ્ વ લાકિન્ની રસૂલુમ મિર
કહા, અય મેરી કૌમ મુઝે બેવકૂફી સે ક્યા અલાકા ઔર મૈં તો

رَبِّ الْعٰلَمِيْنَ ۝٦٧ اُبَلِّغُكُمْ رِسٰلٰتِ رَبِّيْ وَاَنَا
لَكُمْ نَاصِحٌ اَمِيْنٌ ۝٦٨ اَوَعَجِبْتُمْ اَنْ جَآءَكُمْ
ذِكْرٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ عَلٰى رَجُلٍ مِّنْكُمْ لِيُنْذِرَكُمْ
وَاذْكُرُوْٓا اِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَآءَ مِنْۢ بَعْدِ قَوْمِ
نُوْحٍ وَّزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَصْۜطَةً ۚ فَاذْكُرُوْٓا
اٰلَآءَ اللّٰهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ۝٦٩ قَالُوْٓا اَجِئْتَنَا
لِنَعْبُدَ اللّٰهَ وَحْدَهٗ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ
اٰبَآؤُنَا ۚ فَاْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ اِنْ كُنْتَ مِنَ
الصّٰدِقِيْنَ ۝٧٠ قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِّنْ رَّبِّكُمْ
رِجْسٌ وَّغَضَبٌ ۭ اَتُجَادِلُوْنَنِيْ فِيْٓ اَسْمَآءٍ
سَمَّيْتُمُوْهَآ اَنْتُمْ وَاٰبَآؤُكُمْ مَّا نَزَّلَ اللّٰهُ
بِهَا مِنْ سُلْطٰنٍ ۭ فَانْتَظِرُوْٓا اِنِّيْ مَعَكُمْ مِّنَ
الْمُنْتَظِرِيْنَ ۝٧١ فَاَنْجَيْنٰهُ وَالَّذِيْنَ مَعَهٗ بِرَحْمَةٍ

રબ્બિલ આ઼-લમીન O ઉબલ્લિગુકુમ
પરવરદિગારે આલમ કા રસૂલ હૂં. તુમ્હેં
રિસાલાતિ રબ્બી વ અના લકુમ
અપને રબ કી રિસાલતેં પહુંચાતા હૂં ઔર તુમ્હારા
નાસિ઼હુન અમીન O અ-વ-અ઼જિબ્તુમ
મો'તમદ ખૈરખ્વાહ હૂં. ઔર ક્યા તુમ્હેં ઈસકા અચમ્બા હુવા
અન જા-અકુમ ઝ઼િકરુમ મિર
કે તુમ્હારે પાસ તુમ્હારે રબ કી તરફસે એક નસીહત આઈ
રબ્બિકુમ અ઼લા રજુલિમ મિન્કુમ
તુમમેંસે એક મર્દ કી મા'રેફત
લિ-યુન્ઝિ઼-રકુમ ط વઝ઼્કુરૂ ઇઝ઼
કે વો તુમ્હેં ડરાએ, ઔર યાદ કરો જબ
જ-અ઼-લકુમ ખુ-લફાઆ મિમ બઅ્-દિ ક઼વ્મિ નૂહિંવ્ વ ઝા-દકુમ
ઉસને તુમ્હેં કૌમે નૂહ કા જાનશીન કિયા ઔર તુમ્હારે
ફિલ ખ઼લ્કિ઼ બસ્ત઼હ ج ફઝ઼્કુરૂ આલાઅલ્લાહિ લઅ઼લ્લકુમ
બદન કા ફૈલાવ બળ્હાયા, તો અલ્લાહકી ને'મતેં યાદ કરો કે કહીં તુમ્હારા
તુફ઼લિહૂન O કા઼લૂ અજિઅ્-તના લિ-નઅ્-બુદલ્લાહ વહ્-દહૂ
ભલા હો. બોલે ક્યા તુમ હમારે પાસ ઈસલિએ આએ હો કે હમ એક અલ્લાહકો પૂજેં
વ ન-ઝ઼રા મા કાના યઅ્-બુદુ આબાઉના ج ફઅ્-તિના બિમા
ઔર જો હમારે બાપ દાદા પૂજતે થે ઉન્હેં છોળ દેં, તો લાઓ જિસકા
તઇ઼દુના ઇન કુન્તા મિનસ઼ સા઼દિક઼ીન O કા઼લા ક઼દ વ-ક઼અ઼ અ઼-લયકુમ
હમેં વા'દા દે રહે હો અગર સચ્ચે હો. કહા, ઝરૂર તુમપર
મિર રબ્બિકુમ રિજસુંવ્ વ ગ઼દ઼બ ط અ-તુજાદિલૂ-નની ફી અસ્માઇન
તુમ્હારે રબ કા અઝાબ ઔર ગઝબ પળ ગયા, ક્યા મુઝસે ખાલી ઉન નામોંમેં ઝગળ રહે હો
સમ્મયતુમૂહા અન્તુમ વ આબાઉકુમ મા નઝ઼્-ઝલલ્લાહુ બિહા
જો તુમને ઔર તુમ્હારે બાપ દાદા ને રખ લિએ, અલ્લાહને ઉનકી
મિન સુલ્તા઼ન ط ફન્તઝ઼િરૂ ઇન્ની મ-અ઼કુમ મિનલ મુન્તઝ઼િરીન O
કોઈ સનદ ન ઉતારી, તો રાસતા દેખો મૈં ભી તુમ્હારે સાથ દેખતા હૂં.
ફ-અન્જયનાહુ વલ્લઝ઼ીના મ-અ઼હૂ બિ-રહ્-મતિમ
તો હમને ઉસે ઔર ઉસકે સાથ વાલોં કો અપની એક બળી રહમત ફરમાકર નજાત દી

مِنَّا وَ قَطَعۡنَا دَابِرَ الَّذِيۡنَ كَذَّبُوۡا بِاٰيٰتِنَا وَمَا
كَانُوۡا مُؤۡمِنِيۡنَ ۝ وَ اِلٰى ثَمُوۡدَ اَخَاهُمۡ صٰلِحًا ۘ
قَالَ يٰقَوۡمِ اعۡبُدُوا اللّٰهَ مَا لَـكُمۡ مِّنۡ اِلٰهٍ غَيۡرُهٗ ؕ
قَدۡ جَآءَتۡكُمۡ بَيِّنَةٌ مِّنۡ رَّبِّكُمۡ ؕ هٰذِهٖ نَاقَةُ اللّٰهِ
لَـكُمۡ اٰيَةً فَذَرُوۡهَا تَاۡكُلۡ فِىۡۤ اَرۡضِ اللّٰهِ
وَلَا تَمَسُّوۡهَا بِسُوۡٓءٍ فَيَاۡخُذَكُمۡ عَذَابٌ اَلِيۡمٌ ۝
وَاذۡكُرُوۡۤا اِذۡ جَعَلَـكُمۡ خُلَفَآءَ مِنۡۢ بَعۡدِ عَادٍ
وَّبَوَّاَكُمۡ فِى الۡاَرۡضِ تَتَّخِذُوۡنَ مِنۡ سُهُوۡلِهَا
قُصُوۡرًا وَّتَنۡحِتُوۡنَ الۡجِبَالَ بُيُوۡتًا ۚ فَاذۡكُرُوۡۤا
اٰلَاۤءَ اللّٰهِ وَلَا تَعۡثَوۡا فِى الۡاَرۡضِ مُفۡسِدِيۡنَ ۝
قَالَ الۡمَلَاُ الَّذِيۡنَ اسۡتَكۡبَرُوۡا مِنۡ قَوۡمِهٖ لِلَّذِيۡنَ
اسۡتُضۡعِفُوۡا لِمَنۡ اٰمَنَ مِنۡهُمۡ اَتَعۡلَمُوۡنَ اَنَّ
صٰلِحًا مُّرۡسَلٌ مِّنۡ رَّبِّهٖ ؕ قَالُوۡۤا اِنَّا بِمَاۤ اُرۡسِلَ

મિન્ના વ ક઼-તઅ્-ના દાબિરલ લઝ઼ીના
ઔર જો

કઝ઼્-ઝ઼બૂ બિ-આયાતિના વમા કાનૂ
હમારી આયતેં ઝુટલાતે થે ઉનકી જળ કાટ દી ઔર વો

મુઅ-મિનીન ○ વ ઇલા સ઼મૂદા અખ઼ાહુમ
ઈમાન વાલે ન થે. ઔર સમૂદ કી તરફ ઉનકી બિરાદરી સે

સ઼ાલિહ઼ા ક઼ાલા યા ક઼વ્મિઅ્-બુદુલ્લાહ઼
સાલેહ કો ભેજા, કહા, અય મેરી કૌમ અલ્લાહકો પૂજો

મા લકુમ મિન ઇલાહિન ગ઼ય્રુહ઼ ક઼દ
ઉસકે સિવા તુમ્હારા કોઈ મા'બૂદ નહીં, બેશક

જા-અત્કુમ બય્યિ-નતુમ મિર રબ્બિકુમ
તુમ્હારે પાસ તુમ્હારે રબ કી તરફ સે રૌશન દલીલ આઈ,

હાઝ઼િહી ના-ક઼તુલ્લાહિ લકુમ આ-યતન ફ-ઝ઼રૂહા તઅ્-કુલ
યે અલ્લાહકા નાકા હૈ તુમ્હારે લિએ નિશાની, તો ઈસે છોળ દો કે

ફી અરદ઼િલ્લાહિ વલા તમસ્સૂહા બિ-સૂઇન ફ-યઅ્-ખુ-ઝ઼કુમ
અલ્લાહકી ઝમીનમેં ખાએ ઔર ઈસે બુરાઈ સે હાથ ન લગાઓ કે તુમ્હેં

અ઼ઝ઼ાબુન અલીમ ○ વઝ઼્કુરૂ઼ ઇઝ઼ જ-અ઼-લકુમ ખુ-લફ઼ાઆ
દર્દનાક અઝાબ આએગા. ઔર યાદ કરો જબ તુમકો આદ કા જાનશીન કિયા

મિમ બઅ્-દિ આ઼દિંવ્ વ બવ્વ-અકુમ ફિલ અરદ઼િ તત્તખિઝ઼ૂના
ઔર મુલ્કમેં જગહ દી

મિન સુહૂલિહા ક઼ુસૂરંવ્ વ તન્હિતૂનલ જિબાલા બુયૂતા
કે નરમ ઝમીનમેં મહલ બનાતે હો ઔર પહાળોંમેં મકાન તરાશતે હો,

ફઝ઼્કુરૂ઼ આલાઅલ્લાહિ વલા તઅ્-સ઼વ્ ફિલ અરદ઼િ મુફસિદીન ○
તો અલ્લાહકી ને'મતેં યાદ કરો ઔર ઝમીનમેં ફસાદ મચાતે ન ફિરો.

ક઼ાલલ મ-લઉલ લઝ઼ીનસ્તક-બરૂ મિન ક઼વ્મિહી લિલ્લઝ઼ીનસ્-
ઉસકી કૌમકે તકબ્બુર વાલે

તુદ઼્ઇફૂ લિ-મન આ-મના મિન્હુમ અ-તઅ્-લમૂના અન્ના
કમઝોર મુસલમાનોં સે બોલે, ક્યા તુમ જાનતે હો કે

સ઼ાલિહ઼મ મુર્-સલુમ મિર રબ્બિહ ક઼ાલૂ ઇન્ના બિમા ઉરસિલા
સાલેહ અપને રબ કે રસૂલ હૈં, બોલે વો જો કુછ લેકર ભેજે ગએ

بِهٖ مُؤْمِنُوْنَ ۞ قَالَ الَّذِيْنَ اسْتَكْبَرُوْٓا اِنَّا بِالَّذِيْٓ
اٰمَنْتُمْ بِهٖ كٰفِرُوْنَ ۞ فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَوْا
عَنْ اَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوْا يٰصٰلِحُ ائْتِنَا بِمَا تَعِدُنَآ
اِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ ۞ فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ
فَاَصْبَحُوْا فِيْ دَارِهِمْ جٰثِمِيْنَ ۞ فَتَوَلّٰى عَنْهُمْ
وَقَالَ يٰقَوْمِ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَةَ رَبِّيْ وَنَصَحْتُ
لَكُمْ وَلٰكِنْ لَّا تُحِبُّوْنَ النّٰصِحِيْنَ ۞ وَلُوْطًا
اِذْ قَالَ لِقَوْمِهٖٓ اَتَاْتُوْنَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ
بِهَا مِنْ اَحَدٍ مِّنَ الْعٰلَمِيْنَ ۞ اِنَّكُمْ لَتَاْتُوْنَ
الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُوْنِ النِّسَآءِ ؕ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ
مُّسْرِفُوْنَ ۞ وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهٖٓ اِلَّآ اَنْ قَالُوْٓا
اَخْرِجُوْهُمْ مِّنْ قَرْيَتِكُمْ ۚ اِنَّهُمْ اُنَاسٌ يَّتَطَهَّرُوْنَ ۞
فَاَنْجَيْنٰهُ وَاَهْلَهٗٓ اِلَّا امْرَاَتَهٗ ۖ كَانَتْ مِنَ الْغٰبِرِيْنَ ۞

બિહી મુઅ-મિનૂન ○ કાલલ લઝીનસ્-
હમ ઉસપર ઈમાન રખતે હૈં.

તક્બરૂ ઇન્ના બિલ્લઝી આમન્તુમ
મુ-તકબ્બિર બોલે જિસપર તુમ ઈમાન લાએ હમેં

બિહી કાફિરૂન ○ ફ-અ-કરુન ના-કતા
ઉસસે ઈન્કાર હૈ. પસ નાકે કી કોચેં કાટ દીં

વ અ-તવ્ અન અમ્રિ રબ્બિહિમ
ઔર અપને રબ કે હુકમસે સરકશી કી

વ કાલૂ યા સાલિહુઅ-તિના બિમા તઇદુના
ઔર બોલે અય સાલેહ હમપર લે આઓ જિસકા તુમ વા'દા

ઇન કુન્તા મિનલ મુર-સલીન ○
દે રહે હો અગર તુમ રસૂલ હો.

ફ-અ-ખઝત્હુમુર રજફતુ ફ-અસ્બહૂ ફી દારિહિમ જાસિમીન ○
તો ઉન્હેં ઝલઝલે ને આ લિયા તો સુબહ કો અપને ઘરોંમેં ઉંધે પળે રેહ ગએ.

ફ-તવલ્લા અન્હુમ વ કાલા યા કવ્મિ લ-કદ અબ્લગ્તુકુમ રિસા-લતા
તો સાલેહને ઉનસે મુંહ ફેરા ઔર કહા અય મેરી કૌમ ! બેશક મૈંને તુમ્હેં અપને રબ કી રિસાલત પહુંચા

રબ્બી વ ન-સહ્તુ લકુમ વ લાકિલ્લા તુહિબ્બૂનન નાસિહીન ○
દી ઔર તુમ્હારા ભલા ચાહા મગર તુમ ખૈરખ્વાહોં કે ગરઝી હી નહીં.

વ લૂતન ઇઝ કાલા લિ-કવ્મિહી અ-તઅ-તૂનલ ફાહિ-શતા મા સ-બ-કકુમ
ઔર લૂત કો ભેજા જબ ઉસને અપની કૌમસે કહા ક્યા વો બે-હયાઈ કરતે હો જો તુમસે પેહલે

બિહા મિન અ-હદિમ મિનલ આ-લમીન ○ ઇન્નકુમ લ-તઅ-તૂનર રિજાલા
જહાનમેં કિસીને ન કી. તુમ તો મરદોં કે પાસ શહવત સે જાતે હો

શહ્-વતમ મિન દૂનિન નિસાઅ્ ط બલ અન્તુમ કવ્મુમ મુસ્રિફૂન ○
ઔરતેં છોળકર, બલ્કે તુમ લોગ હદ સે ગુઝર ગએ.

વમા કાના જવાબા કવ્મિહી ઇલ્લા અન કાલૂ અખ્રિજૂહુમ મિન
ઔર ઉસકી કૌમકા કુછ જવાબ ન થા મગર યહી કેહના કે ઈનકો

કર-યતિકુમ ج ઇન્નહુમ ઉનાસુંય્ ય-તતહ્-હરૂન ○ ફ-અન્જય્નાહુ
અપની બસ્તી સે નિકાલ દો, યે લોગ તો પાકીઝગી ચાહતે હૈં. તો હમને ઉસે

વ અહ-લહૂ ઇલ્લમ-ર-અતહ ز કાનત મિનલ ગાબિરીન ○
ઔર ઉસકે ઘરવાલોં કો નજાત દી મગર ઉસકી ઔરત વો રેહ જાને વાલોંમેં હુઈ.

وَ اَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَّطَرًا ؕ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُجْرِمِيْنَ ۝٨٤ وَ اِلٰى مَدْيَنَ اَخَاهُمْ شُعَيْبًا ؕ قَالَ
يٰقَوْمِ اعْبُدُوا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِّنْ اِلٰهٍ غَيْرُهٗ ؕ قَدْ
جَآءَتْكُمْ بَيِّنَةٌ مِّنْ رَّبِّكُمْ فَاَوْفُوا الْكَيْلَ
وَالْمِيْزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ اَشْيَآءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوْا
فِى الْاَرْضِ بَعْدَ اِصْلَاحِهَا ؕ ذٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ
اِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ۝٨٥ وَلَا تَقْعُدُوْا بِكُلِّ
صِرَاطٍ تُوْعِدُوْنَ وَتَصُدُّوْنَ عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ
مَنْ اٰمَنَ بِهٖ وَتَبْغُوْنَهَا عِوَجًا ۚ وَاذْكُرُوْٓا اِذْ
كُنْتُمْ قَلِيْلًا فَكَثَّرَكُمْ ۪ وَانْظُرُوْا كَيْفَ كَانَ
عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِيْنَ ۝٨٦ وَاِنْ كَانَ طَآئِفَةٌ مِّنْكُمْ
اٰمَنُوْا بِالَّذِيْٓ اُرْسِلْتُ بِهٖ وَطَآئِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوْا
فَاصْبِرُوْا حَتّٰى يَحْكُمَ اللّٰهُ بَيْنَنَا ۚ وَهُوَ خَيْرُ الْحٰكِمِيْنَ ۝٨٧

વ અમ્તરના અ-લય્હિમ મ-તરા ط
ઔર હમને ઉનપર એક મેંહ બરસાયા,
ફન્ઝુર કય્ફ કાના આકિ-બતુલ
તો દેખો કૈસા અન્જામ હુવા
મુજ્રિમીન ۝ વ ઇલા મદ-યના
મુજરિમોં કા. ઔર મદયન કી તરફ
અખાહુમ શુઅય્બા ط કાલ યા
ઉનકી બિરાદરી સે શુઐબ કો ભેજા, કહા, અય
કવ્મિઅ્-બુદુલ્લાહ મા લકુમ મિન
મેરી કૌમ અલ્લાહકી ઈબાદત કરો, ઉસકે સિવા તુમ્હારા
ઇલાહિન ગય્રુહ ط કદ જાઅત્કુમ
કોઈ મા'બૂદ નહીં, બેશક તુમ્હારે પાસ
બય્યિ-નતુમ મિર રબ્બિકુમ ફ-અવ્ફુલ કય્લ વલ મીઝાના વલા
તુમ્હારે રબ કી તરફ સે રૌશન દલીલ આઈ તો નાપ ઔર તૌલ પૂરી કરો ઔર
તબ્ખસુન નાસ અશ્યા-અહુમ વલા તુફસિદૂ ફિલ અરદિ બઅ્-દ
લોગોંકી ચીઝેં ઘટાકર ન દો ઔર ઝમીનમેં ઈન્તેઝામ કે બાદ ફસાદ ન ફૈલાઓ,
ઇસ્લાહિહા ط ઝાલિકુમ ખય્રુલ લકુમ ઇન કુન્તુમ મુઅ્-મિનીન ۝
યે તુમ્હારા ભલા હૈ અગર ઈમાન લાઓ.
વલા તકઉદૂ બિ-કુલ્લિ સિરાતિન તૂઇદૂના વ તસુદ્દૂના અન
ઔર હર રાસતે પર યૂં ન બૈઠો કે રાહગીરોં કો ડરાઓ ઔર
સબીલિલ્લાહિ મન આ-મના બિહી વ તબ્ગૂ-નહા ઇ-વજા ج
અલ્લાહકી રાહસે ઉન્હેં રોકો જો ઉસપર ઈમાન લાએ ઔર ઉસમેં કજી ચાહો,
વઝ્કુરૂ ઇઝ કુન્તુમ કલીલન ફ-કસ્સ-રકુમ ص વન્ઝુરૂ કય્ફ
ઔર યાદ કરો જબ તુમ થોળે થે ઉસને તુમ્હેં બળ્હા દિયા, ઔર દેખો
કાના આકિ-બતુલ મુફ્સિદીન ۝ વ ઇન કાના તાઇ-ફતુમ મિન્કુમ
ફસાદિયોં કા કૈસા અન્જામ હુવા. ઔર અગર તુમમેં એક ગિરોહ
આ-મનૂ બિલ્લઝી ઉરસિલ્તુ બિહી વ તાઇ-ફતુલ લમ યુઅ્-મિનૂ
ઉસપર ઈમાન લાયા જો મૈં લેકર ભેજા ગયા ઔર એક ગિરોહ ને ન માના
ફસ્બિરૂ હત્તા યહ્કુમલ્લાહુ બય્-નના ج વહુવ ખય્રુલ હાકિમીન ۝
તો ઠેહરે રહો યહાં તક કે અલ્લાહ હમમેં ફૈસલા કરે, ઔર અલ્લાહકા ફૈસલા સબસે બેહતર.